

veto

nummer 5
19 oktober 1998

Jaargang 25 - 1998-1999

afgifte : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus)

Belgie-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

Dilemans slaat weer toe

p. 4

**Boekbespreking:
"Het gevaar Demol!"**

p. 7

Sensuur op het Internet?

p. 10

KU Leuven pakt uit met eigen televisiezender

Kampus Computer TV kleurt je dag

De dienst studentenvoorzieningen van de Katholieke Universiteit Leuven lanceert, als alles volgens het vooropgestelde plan verloopt, op één januari 1999 haar zogenaamde studentennet. Via aansluiting op een multimedia-PC van de KU Leuven zullen vier kanalen kunnen geraadpleegd worden, die ieder op hun manier de nood aan informatie moeten aanvullen.

Het project, dat bestaat onder de naam CCTV, voluit Kampus Computer TV, heeft als doel vanuit de universiteit een service te bieden die informatie van de verschillende fronten van het studentenleven samenbindt. Studenten inlichten, opvangen en begeleiden om problemen die samenhangen met het studeren te voorkomen, dat is zowat de bedoeling van de hele opzet. «We gaan ervan uit dat goede informatie over het campusleven leidt tot betere integratie in het universitaire leefmilieu», aldus Wim Seghers, die in de komende maanden mee instapt in het project. Om die zeer uiteenlopende kanten van de informatie over studentengemeenschap op een degelijke wijze te brengen, zal CCTV vier verschillende kanalen omvatten, die de informatie moeten structureren en die elkaar moeten aanvullen om een volledig beeld te creëren van wat aan de universiteit leeft en groeit.

Het eerste van de vier kanalen, dat als voorlopige titel *Straffe Kul* heeft meegekregen, moet de student inlichten over de gang van zaken aan de KU Leuven zelf. Er wordt bijvoorbeeld uitgezonden welke emeritaten eraan komen, wat er aan cultuur te beleven valt of welke nieuwe spin-offs opgericht worden. *Straffe Kul* is enigzins te vergelijken met wat de *Campuskrant* biedt. Het tweede kanaal, dat kortweg *Campus televisie* zal genoemd worden, moet de spreekbuis van de studenten vormen. Dage-

Dit is de achterkant van een leegstaand huis in de Paul Delvauxwijk. Veto wijdt zijn Middelpunt aan het fenomeen van de leegstand in Leuven, pp. 8-9.

lijks zullen over een aantal topics — min of meer overeenkomend met de materies waar de verschillende raden van Loko zich mee bezighouden — vijf minuten durende trailers uitgezonden worden. Nieuws over Cultuur, sport, sociale evenementen, kringen en buitenlandse studenten zullen aldus de hoofdbrok van dit tweede kanaal vormen.

«De studenten moeten alleszins carte blanche krijgen en zelf de inhoud van hun item kunnen bepalen», aldus Wim Seghers,

«én zij zullen zelf ook het beeldmateriaal bij hun onderwerp moeten toeleveren.» Dit in tegenstelling tot de zesde trailer in de reeks, die nieuws over het studentenbeleid moet geven, en waarvoor een verantwoordelijke van de universiteit zelf zal worden aangesteld.

Innovatief

De twee overige kanalen zijn weliswaar de meest innovatieve van het hele concept. Zij geven immers ruimte aan docenten om verschillende items van hun colleges verder uit te diepen, of beeldmateriaal dat in het college getoond werd op het scherm te plaatsen. Van de hele opzet is echter dit aspect nog het minst duidelijk, en valt zowel voor de dienstvoorzieningen als voor de profren zelf nog af te wachten hoe alles concreet in zijn werk zal gaan.

Niet enkel in CampusTV, maar ook in de andere kanalen zullen studenten inspraak krijgen. De bedoeling is alleszins om de studenten actief te laten participeren in het hele beleid. De adviesraad die zich met de computertelevisie bezighoudt zal naast een aantal personeelsleden van de KU Leuven ook afgevaardigden van de verschillende raden inspraak in het verloop.

Bovendien worden ook studenten in het vervaardigingsproces betrokken:

studenten communicatiewetenschappen worden vertrouwd gemaakt met het programma *Media 100* dat gebruikt zal worden bij de montage van de beelden. Daarna zullen zij mee instaan voor de productie. Het is bovendien de bedoeling van de organisatoren om de drempel voor het bekijken van CCTV zo laag mogelijk te houden. Indien mogelijk zullen PC's ter beschikking worden gesteld in residenties of openbare ruimtes van de universiteit, zodat iedereen van het nieuwe recept kan proeven.

Wel dient hierbij gezegd dat alles nog in een conceptueel stadium zit en dus onder voorbehoud is. Toch is de dienst studentenvoorzieningen al bezig met de tweede fase van het plan. Seghers: «Als de zaken goed lopen kan CCTV bijvoorbeeld uitgebreid worden naar Internet, waardoor ook mogelijkheden worden geschapen voor bijvoorbeeld alumni of studenten in het buitenland. Ook kunnen trailers dan bijvoorbeeld uitgebreid worden naar meer diepgaande informatie.» Maar dat blijft evenwel nog verre toekomstmuziek. De vooropgestelde deadline voor het computertelevisiestation werd door technische problemen immers al meerdere malen vooruitgeschoven. Afwachten dus.

VAO's dan toch duurder?

Tweehonderdduizend frank inschrijvingsgeld voor bepaalde voortgezette academische opleidingen en sanctiëring van het academisch personeel. Dat zijn de opvallendste voorstellen die te lezen staan in het voorontwerp van Dekreet X.(tien), het onderwijsverzameldereet van de nieuwe minister van Onderwijs, Eddy Baldewijns (SP).

Ook vorig jaar wilde men de universiteiten de kans geven om tot driehonderdduizend frank inschrijvingsgeld te vragen voor bepaalde VAO's. Dit thema was één van de weinige waartegen de Leuvense studenten in de afgelopen jaren nog in groten getale kwamen betogen. Door dergelijke astronomische bedragen worden een aantal postgraduaats immers voorbehouden voor een kleine elite. Net nu het — met het oog op werk later — steeds belangrijker wordt over zo'n aanvullende opleiding te beschikken.

De evaluatie van het academisch personeel, in het dekreet, dan weer draagt wel de goedkeuring van de Leuvense studentenbeweging weg. Allang vragen de studenten dat er minstens evenveel belang gehecht wordt aan de onderwijskwaliteit als aan de onderzoekskwaliteit van hun profren. Een uitvoeriger verslag van het voorontwerp van het nieuwe dekreet, leest u op pagina drie.

(bd)

Katrien Darras

De Koerden: realpolitiek versus humanisme

Het jaar 2000 is in zicht. Voor vluchtelingen in dit algemeen en voor Koerden in het bijzonder is het vooral nog geen reden tot feest. Zoveel onrechtvaardigheid en geen haan die er naar kraait. Nochtans betreft het de levens van mensen, die verworpen zijn tot stukjes speelgoed in de handen van generaals en sinische politici. Sommige Koerden willen strijden, en zelfs sterven, voor hun vrijheid. Ze realiseren zich dat deze strijd noodzakelijk is, aangezien een politieke oplossing onmogelijk wordt gemaakt door de Turkse militaire dictatuur (zie het verbod van de pro-Koerdische partijen HEP, DEP en waarschijnlijk binnenkort ook HAPEP, het negeren van het recent staakt-het-vuren van de PKK, 1/9/98). Het debat rond democratie in Turkije kan vergeleken worden met het monster van Loch Ness: iedereen heeft er de mond van vol maar niemand heeft het ooit gezien. Sinds de jaren zeventig zijn duizenden Koerdische slachtoffers gevallen als gevolg van de Turkse staatsrepressie. De PKK moet daarom gezien worden als het noodzakelijk gevolg van het 'Koerdisch probleem' en niet als oorzaak. Agleve-parlementslid Lode Van Oost karakteriseert de PKK zeer passend als een moreel-legitieme verzetbeweging, ook al zijn het dan geen engeljes'. Wat immers vaak vergeten wordt, is dat de VN-konventies zelf aangaf dat een volk het legitieme recht heeft op zelfverdediging als het de fundamentele mensen- en volkerenrechten wordt ontzegd.

De hypokrisie van de officiële instanties in het Westen is bijna niet te geloven. De realo's beweren dat het allemaal niet zo erg is voor de Koerden in Turkije, want in Irak, Iran en Syrië 'is de situatie van het Koerdische volk nog veel erger' (Minister Derycke, 31/3/98). Op deze manier wordt de Westerse inertie ten overstaan van de Turkse Koerden goedgepraat onder het voorwendsel dat andere Koerden, uit vijandige landen zoals Irak, het nog slechter zouden hebben. Verder schilderen de Westerse regeringen de PKK af als een terroristische organisatie. Hoe kan het ook anders! De strategische vriendschap met NAVO-bondgenoot Turkije moet bestendig worden. Zo verhanderde de Belgische Staat de Turkse Koerden (waaronder IHD-mensenrechtenactiviste Eren Keskin) kwamen getuigen op de pluralistische Koerdische conferentie te Leuven (10/10/98). De bestaande neo-liberale wereldheerschappij mag immers niet in het gedrang komen. Daarom moet Turkije blijven 'funktioneren' zoals de laatste 75 jaar. Spijtig genoeg wordt 'funktioneren' nogal negatief opgevat als afwezigheid van frontale burgeroorlog, van massale chaos en economische ineenstorting.

Verder is natuurlijk alles toegelaten. Een militaire dictatuur, genocide en misdaden tegen de meest fundamentele mensenrechten worden door de vingers gekeken. Maar o wéé als één van de vijanden van het Westen zich misdraagt. Op dat moment toont de twee-maten-en-twee-gewichten-

strategie (al naargelang het gaat om de vrienden zoals Turkije, Saoedi-Arabië en Israël dan wel om andere volkeren van de regio) haar ware gelaat. Het Westen treedt de slechts op — als scheidsrechter in naam van de democratie — als dat haar eigen machtsgelie belangen ten goede komt. Is dat niet het geval, dan zijn militaire of economische interventies niet noodzakelijk of zelfs ongewenst. Daarom moet de publieke opinie ideologisch bespeeld worden. De methoden van de Turkse media zullen niet dezelfde zijn als die van het Westen. Daar waar de Turkse media overbloemde leugens zullen hanteren, moet het Westen iets subtieler te werk gaan. Dit gebeurt door middel van een complex behandelingsproces van nieuws: filtering, verzwijging, nuancering, afleidingsmanoeuvres en/of tendentieuze berichtgeving. Zo wordt ook de PKK in het merendeel van onze kranten als een terroristische organisatie bestempeld. En de publieke opinie moet de voorgekauwde informatie maar slikken. Er worden geen vragen gesteld in verband met de onvoorwaardelijke steun van het Koerdische volk aan de PKK (confer de Newroz-slogan 'De PKK is het volk, het volk is de PKK'), de enige Koerdische organisatie die volk pan-Koerdisch te zijn, in tegenstelling tot bijvoorbeeld Barzani's PDK. Nochtans toont de realiteit aan dat het echte terrorisme door de Turkse staat en haar fascistische Grietze Molven wordt uitgevoerd (confer de mislukte moordaanslag op mensenrechtenboegbeeld Akin Birdal). Dit is echter geïnstitutionaliseerd geweld dat toegelaten wordt omdat het de belangen van het vaderland verdedigt. Altans dat is de officiële versie die scholieren op de middelbare school te slikken krijgen. De publieke opinie blijft op die manier onaangeeroerd tegenover deze kwestie hetgeen de druk op de Turkse (en op de Westerse) ketel vermindert.

Welswaar staat de weg van overreding nog open voor een minderheid. Deze bezit echter niet de middelen die nodig zijn voor gelijke toegang tot de media, die maar al te vaak pleiten voor de heersende belangen. En toch zouden zonder de

overredingspogingen van de oppositie om de vijandige meerderheid één voor één te overtuigen, de vooruitzichten nog somberder zijn. Dit zou een onmiddellijk negatief gevolg hebben voor alle onderdrukte volkeren op aarde, want het is bij gratie van de kleine dissidente minderheid (vredesactivisten, ekologisten, Nieuw Links, enkele verlichte politici en journalisten) dat er op zijn minst nog gesproken wordt over Koerden, Oost-Timorezen of Zapatisten.

Het zijn deze 'naïeve idealisten' die, tegen de woeste 'postmodernistische' stroom in, willen blijven strijden voor een humanere wereld. Want zonder dit gevecht zouden de heersende machten nog sterker zijn, ten koste van zoveel mensenlevens. Deze idealisten staan in schril contrast met afgeborstelde cynici à la Toback die men realisten noemt: zij die zogezegd echte oplossingen zoeken, zij die de faze van de droomwereld al gepasseerd zijn. Deze realisten verbergen zich achter een schijnbare neutraliteit. In de Koerdische kwestie ligt de waarheid niet ergens tussen het Turkse of het PKK-standpunt in. Integendeel, in deze kwestie is er maar één realiteit: de concrete onmenselijke toestand van een onderdrukt volk. Dat is de enige juiste konklusie, los van alle geostrategische en economische belangen.

Het idealistisch standpunt moet verdedigd worden tegen de vervijning van de realo's die zullen stellen dat het onverantwoord is zich bezig te houden met een 'utopische' situatie. Het is natuurlijk waar; het contrast tussen 'utopie' en werkelijkheid is zelden zo groot geweest. Wellicht is het op dit moment méér verantwoord om een goed gefundeerde utopie te schilderen dan om perspectieven en mogelijkheden, die eigenlijk al lang realiseerbaar hadden moeten zijn, minachtend voor utopisch uit te schelden. Daarom zullen de idealisten van vandaag de ware realisten van morgen zijn.

P.T. Jones,
namens de pluralistische Koördinatie
'Stop de oorlog tegen het Koerdische volk'

vrije tribune

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De Persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

Vijgen na Pasen?

De studententoespraak aan het begin van het academiejaar heeft eindelijk nog eens zijn doel bereikt: véél reactie uitlokken. Getuige hiervan de recente nota's, opiniebrieven in De Standaard, een lezersbrieff in Veto enzovoort. De meeste reacties waren eerder negatief van aard.

Hiertegenover willen wij vanuit het presidium van de theologische kring Katechetika een konstruktieve bijdrage stellen. Wel kan de vraag gesteld worden of dit als kring geen vijgen na pasen zijn. Immers, wij waren niet aanwezig op de Open Algemene Vergadering (OAV) van vijftiengseptember waarin de studententoespraak uitgebreid besproken en goedgekeurd werd. Toch zijn wij ervan overtuigd dat onze bijdrage in de discussie nu nog een plaats verdient.

Wanneer het vak filosofie binnen Loko ter discussie zou staan, zou iedereen het vanzelfsprekend vinden de studenten van de Nieuwe Filosofische Kring (NFK) op de eerste plaats in de discussie te betrekken. In die zin is het spijtig dat er nergens in het verslag van de bewuste OAV melding gemaakt wordt van de extra inspanningen die de fakulteit Godegeleerdheid vanaf dit jaar levert om de kwaliteit van het vak Vraagstukken uit de Godsdienstwetenschappen aanzienlijk te verhogen. Dit verbaast ons des te meer daar wij Kringraad net voor de OAV persoonlijk op de hoogte hebben gesteld van het feit dat er vanaf één oktober een project loopt waarbij een assistent instaat om van dit vak een volwaardig interaktief vak te maken (zodat alle studenten betrokken worden bij de evaluatie ervan).

Omdat wij denken dat Loko met het laken van het plichtvak Vraagstukken uit de Godsdienstwetenschappen een discussie wil uitlokken, bieden wij drie suggesties aan ten einde niet in intellektuele oneerlijkheid te vervallen, aangezien

deze vooronderstellingen niet meer vanzelfsprekend lijken te zijn.

1. Een kritische reflectie op het licentieplichtvak Vraagstukken uit de Godsdienstwetenschappen kan niet eerlijk gebeuren zonder een konstruktieve dialoog met de fakulteit Godegeleerdheid (docenten én studenten). Immers, de kritische reflectie is aan deze fakulteit reeds volop aan de gang.
2. Het van leer trekken tegen verborgen ideologische agenda's is intellektueel niet echt eerlijk wanneer de eigen verborgen ideologische agenda niet eerst geëxpliciteerd wordt. Een kritische lezing van de OAV, GAV en AV-verslagen van Loko leert immers dat de meeste reacties tegen het plichtvak Vraagstukken uit de Godsdienstwetenschappen eerder ingegeven worden door een anti-katolieke houding dan door een eerlijke bekommernis om kwaliteit.
3. Laten we allen in deze discussie onze persoonlijke (positieve én negatieve) geloofsovertuiging aan de kant proberen te zetten om zodoende enkel naar het vak zelf te kijken (waarbij 'het vak Vraagstukken uit de Godsdienstwetenschappen' een konstruktie is die aan elke fakulteit anders ingevuld wordt). Niet een ideologisch kader (zij het katoliek, pluralistisch of nu net anti-katoliek) maar het algemeen menselijk kader op onze universiteit onder andere in zijn opdrachtverklaring biedt, dient ons referentiepunt te zijn om te bepalen wat kwaliteit is en wat niet. Want deze opdrachtverklaring is ingebed in een levende en inhoudelijk ingevulde traditie die reeds lang gekozen heeft voor vrij en kritisch onderzoek en onderwijs.

Het Presidium van de theologische kring Katechetika

Alle nieuwe Veto-medewerkers zijn van harte welkom op de redaktievergaderingen, elke vrijdag om 16 uur in 's Meiersstraat 5.

Gespecialiseerde voortgezette opleidingen weldra duurder?

(foto Jimmy Debruyne)

K is een voorontwerp klaar voor het tiende onderwijs-verzameldkreet van kersvers onderwijsminister Baldewijns. Dat werd eind september al wel goedgekeurd door de Vlaamse regering, niet echter door de studentenvertegenwoordigers, die door een kommunitiestoornis niet aanwezig waren op de Vlaamse Onderwijsraad waar het geheel werd voorgesteld. Heikel punt in het voorontwerp is onder meer de mogelijkheid tot het ontslaan van academisch personeel dat slecht scoort bij driejaarlijkse evaluaties. Maar ook de inschrijvingsgelden die de universiteiten kunnen vragen voor hun voortgezette opleidingen, een kwestie die al enkele jaren aansleept, komen uitvoerig aan bod.

Het eerste onderwijsdekreet van toenmalig onderwijsminister Van Den Bossche deed de universiteiten hun aanbod rationaliseren. In ruil voor het snoeiwerk binnen het aantal opleidingen dat de universiteiten mocht aanbieden, konden die dan de kost-

prijs van hun voortgezette opleidingen zelf gaan betalen. Dat was niet naar de zin van de studenten, die op die manier een belangrijke drempel voor een universitaire opleiding verplaatst zagen naar een grote financiële hindernis die voor heel wat studenten de mogelijkheid tot verder studeren een stuk minder evident maakt. De hoge kostprijs van sommige voortgezette academische opleidingen (VAO's) zou dan een nieuwe ongelijkheid creëren tussen studenten die zo'n extra opleiding wel kunnen betalen en diegenen die dat niet kunnen.

Schoentje

Bij de zoektocht naar een oplossing is een van de voornaamste studenteneisen dat het inschrijvingsgeld voor studenten de wettelijk bepaalde 18500 frank niet overstijgt. Op die manier zou voor de misschien minder kapitaalcrachtige studenten een voortgezette opleiding toch betaalbaar blijven, terwijl iemand met enkele jaren werkervaring meer geld kan vrijmaken — of door zijn werkgever kan laten vrijmaken — voor extra universitaire vorming.

In het nu voorgestelde en goedgekeur-

de voorontwerp van dekreet staat evenwel te lezen dat men bij de prijsbepaling van een voortgezette opleiding een ander criterium wil gaan hanteren, en wel dat van het al dan niet gespecialiseerd zijn van een voortgezette studie. Konkreet zou dat erop neerkomen dat bepaalde voortgezette opleidingen die volgens de nieuwe criteria als gespecialiseerd beschouwd worden, voortaan aan flinke prijsstijgingen onderworpen kunnen worden. In het ontwerp-advies wordt immers het onderscheid gemaakt tussen de voortgezette opleidingen enerzijds en de permanente en posthoge-

schoolvorming anderzijds. Voor de eerste soort opleidingen, die aansluiten bij de universitaire basisvorming, verandert er niets: «Het inschrijvingsgeld voor voortgezette opleidingen kan niet hoger zijn dan het maximumbedrag dat wordt vastgelegd voor de initiële opleidingen. Studenten moeten voor deze opleidingen onder dezelfde voorwaarden een beurs kunnen verkrijgen als voor de initiële opleidingen», aldus het voorstel.

Vaagheid

Bij de categorie permanente en posthoge-schoolvorming knelt het schoentje. «Het bepalen van het inschrijvingsgeld voor de permanente vorming en de posthogeschoolvorming behoort tot de autonomie van de universiteiten en hogescholen» is een stelling uit het voorstel die aan duidelijkheid niets te wensen overlaat. Welke opleidingen nu precies onder de noemer permanente vorming zullen vallen — en dus duurder kunnen worden — blijft vooralsnog een open vraag, temeer daar de criteria die het onderscheid tussen voortgezette opleidingen en permanente vorming bepalen niet

steeds sluitend zijn. Ook voor de Vlaamse Onderwijsraad, die het voorstel zelf opstelde, is dat duidelijk: «Hierbij zal voor een aantal opleidingen wellicht niet éénduidig vast te stellen zijn tot welke categorie zij moeten worden gerekend en zal wellicht een keuze moeten worden gemaakt», aldus nog het voorstel. Voor wat betreft de uiteindelijke indeling, die volgens het voorstel waarschijnlijk een herschikking van het aanbod tot gevolg zal hebben, blijft het dus afwachten. Impliciet betekent dit dat — gezien de vaagheid van de criteria — het voor de studenten vooralsnog een open vraag blijft voor welke opleidingen de universiteiten en hogescholen nu al dan niet zelf een hogere inschrijvingsom kunnen gaan bepalen. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

Funktioneringsgesprek

In het tweede deel van het ontwerp staat verder te lezen dat voortaan elk lid van het academisch personeel om de drie jaar geëvalueerd moet worden. Een personeelslid dat goed scoort kan dan financieel beloofd worden, wie ondermaats presteert kan zich verwachten aan de vertraging of de stopzetting van de opbouw van zijn anciënniteitsvergoeding. Wie drie keer in zijn carrière slecht scoort, of twee keer op rij, kan zelfs een ontslagbrief in de bus verwachten.

Het feit op zich dat zowel hoogleraren, docenten als assistenten nu geëvalueerd kunnen worden op hun onderwijs- en onderzoeksprestaties wordt door de studentenbeweging toegejuicht. Op die manier zou een bij dekreet vastgelegde regeling bestaande wantoestanden tot het verleden kunnen laten behoren. Bovendien is de evaluatie van het academisch personeel een eis die de studentenbeweging in het verleden meer dan eens formuleerde. Het is inderdaad wel zo dat er al een vorm van evaluatie bestaat, waar ook de studenten bij betrokken zijn, maar daar zit het probleem bij de wettelijke leemte die de uitvoering van bepaalde besluiten in de praktijk onmogelijk maakt. Daar zou nu dus verandering in kunnen gaan komen. Of de studenten bij deze nieuwe vorm van personeel-evaluatie betrokken blijven staat vooralsnog niet vast.

Toch dient goed nagedacht te worden bij het bepalen van definitieve criteria voor de evaluatie van het academisch personeel. Niet alleen de vrees voor het verlies van de academische onafhankelijkheid onder het personeel zelf dient daarbij in acht genomen, maar vooral ook het feit dat de evaluatie van individuele personen en hun prestaties het academisch personeel niet bepaald tot interdisciplinaire samenwerking zou aanzetten, en hen eerder naast elkaar dan met elkaar zou kunnen laten werken.

Jeroen Lissens

recyclage-alternatief voor de Leuvense horeka

Met een herbruikbare spoelbeker morst men niet

K wordt de laatste jaren veel gesproken over de bescherming van het milieu. Maar in hoeverre is de Leuvense student zich bewust van onze gigantische afvalberg? Denk maar even aan de talloze kursussen die nog steeds niet gedrukt worden op recycleerbaar papier, de reusachtige berg bekertjes die blijven liggen na een massa-TD in de Leuvense fuifzalen, de verschillende koten waar nog steeds niet gesorteerd wordt op de gepaste wijze enzomeer. De Leuvense SP-fractie wil daaralvast wat aan doen. Zo werd Marie-Claire Kerstens, eigenares van fuifzaal de Lido, bereid gevonden zich in deze materie vast te bijten. Aangezien zij dagelijks gekonfronteerd wordt met de beker-problematiek op haar dansvloer, probeert zij de studentenbevolking te overtuigen met het idee van de herbruikbare spoelbeker.

Volgens de uitbaatster van de Lido is zelfs het laten ophalen van recycleerbare drankbekertjes uiteindelijk geen aldoem middel. Omdat die meestal verschrikkelijk vuil zijn kunnen ze niet gerecycleerd worden en moeten ze dus naar de verbrandingsoven.

Het idee van de herbruikbare spoelbeker blijkt reeds te werken in de Nederlandse stad Wageningen. Bij een eerste bestelling huurt de konsument zijn beker en als hij

naar huis gaat krijgt hij zijn waarborg gewoon terug. Toch dienen de voor- en nadelen op een rijtje gezet te worden. Mogelijk probleem is de aankoop en de pre-financiering van de bekertjes. De produktiekosten lopen immers snel op tot veertig frank per beker. Daarnaast moeten de bekertjes gespoeld worden en dat brengt natuurlijk extra infrastructuur en personeel met zich mee. Een ander, vooral praktisch probleem

is dat men op het einde van de avond over een flinke stapel wisselgeld moet beschikken om de waarborg van de bekertjes terug te betalen. Maar volgens Marie-Claire zijn deze problemen niet onoverkomelijk aangezien een Leuvense studentenkring toch gemakkelijk wat extra personeel kan optrommelen bij een grote manifestatie. Tevens kan een kafee of fuifzaal contact opnemen met een bank om de problemen aangaande het wisselgeld op te vangen.

Onbreekbaar

Maar aan de andere kant zijn er ook de voordelen. De konsument krijgt een beker die zo stevig is als glas maar dan wel onbreekbaar. Gedaan dus met die slappe bekertjes die je bier op je broek doen morsen. Nadeel is wel dat je konstant je bekertje moet bijhouden. Op zich betekent het ook voor de organiserende studentenkring extra winst vermits zij geen aankoop van beker-

tjes en vuilniszakken meer moet doen. Dat kan toch snel oplopen tot enkele duizenden franken. Het grootste voordeel is dat de gemeenschap niet meer hoeft op te draaien voor het opruimen en verwerken van de berg afval die wegwerpbekertjes veroorzaken. Met dit systeem kan de stad dus een smak geld uitsparen. Bovendien kan Leuven zich met dit project dan ook profileren als milieuvriendelijke studentenstad.

Opdat dit opzet zou slagen, dringt zich een mentaliteitswijziging op bij zowel de horeka als bij het studentenpubliek. Daarom doet Marie-Claire Kerstens een oproep aan alle studentenkringen om samen met haar rond de tafel te gaan zitten en dit alternatief te bespreken. Als het aan haar ligt, wordt er in de Lido vanaf volgende maand reeds geslurpt uit de herbruikbare spoelbekers.

Kristof Schurmans

Het onderwijs is dood. Leve het onderwijs

Het tweede voortgangsrapport van ere-rector Roger Dillemans lekte een tijd geleden al uit in *De Standaard*. Alle aandacht ging toen naar de de algemene toelatingsproef waarvoor Dillemans zou pleiten. Ondertussen konden ook de Leuvense studenten hun hand leggen op het schier geheimzinnige rapport dat nog steeds een blauwdruk wil zijn voor een 'Optimalisering van het universitaire aanbod in Vlaanderen'. Een bondige handleiding.

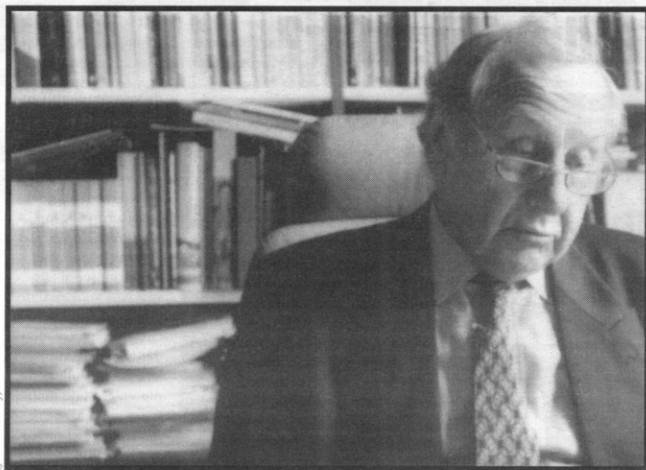
Hoofdstuk 1. Het beginsel van de kwaliteit en zijn uitwerking: Het alfa en omga van het huidige onderwijsdiscours is het kwaliteitsbeginsel, "de toegang voor elke Vlaming, met de nodige intellectuele bekwaamheid en motivatie, tot een universitair onderwijs van kwaliteit in alle voor de samenleving relevant tot strategisch belangrijk geachte studiedomeinen", zoals Dillemans's definitie luidt.

Dillemans konstateert dan ook met tevredenheid dat niemand dit principe — dat het uitgangspunt van zijn rapport is — ter discussie stelt. Hij voegt er wel onmiddellijk aan toe dat het begrip kwaliteit op zich een vage term is die in de praktijk op totaal verschillende manieren kan worden ingevuld. De ererector ijvert er in zijn rapport voor om aan het begrip onderwijskwaliteit een "konkrete, operationele inhoud te geven".

De eksterne visitatiecommissies zijn voor Dillemans hét middel bij uitstek om naar de onderwijskwaliteit te peilen. Die commissies bestaan uit eksterne vakspecialisten en lichten de opleidingen aan de verschillende universiteiten door. Om die taak naar behoren te kunnen uitvoeren, dient ook de kwaliteit van de visitatiecommissies zelf nog wat te verbeteren. Een heikel punt is bijvoorbeeld de vaagheid van de rapporten, je moet goed tussen de regels kunnen lezen om de waarde van zo'n rapport in te schatten. Dillemans wil de commissies ook verbeteren door er meer buitenlandse specialisten te laten aan deelnemen. Verder wil hij garanties dat de rapporten dode letter blijven. De ererector stelt een controlesysteem voor, waarbij zelfs bestraft kan worden. Ondermeer deze maatregelen zouden ervoor moeten zorgen dat de opleidingen aan de verschillende Vlaamse uniëfs vergeleken kunnen worden. Dillemans spreekt zich daarbij onmiddellijk uit tegen een heuse ranking, de rangschikking zoals naar Amerikaans model. De visitatierapporten dienen niet misbruikt te worden in een concurrentiestrijd. Dillemans streeft naar 'één Vlaamse universitaire ruimte', een ruimte met verschillende instellingen die samenwerken.

Het rapport legt herhaaldelijk de nadruk op de hechte band tussen onderwijs en onderzoek. De eigenheid van het universitaire onderwijs is dat ze gegrond is op wetenschappelijk onderzoek. De visitatiecommissies horen dan ook speciaal aandacht te besteden aan het wetenschappelijke karakter van de onderzochte opleidingen. Hij geeft vervolgens een rist aanbevelingen over hoe het onderwijs konkreet kan ge-evalueerd worden. Hij onderscheidt daarbij drie grote pijlers. Primo, een kwalitatieve onderzoeksbasis. Secundo, een kwantitatieve en kwalitatieve *bestaffing* en tertio, de kwaliteit van het onderwijs zelf.

Met betrekking tot dat laatste, is het opvallend dat hij pleit voor de invoering van *eindtermen* voor het universitair onderwijs. Om te meten of de kwaliteit goed is, moet je kunnen nagaan in welke mate het onderwijs beantwoordt aan vooropgestelde doelstellingen. Met betrekking tot de kwaliteit van personeel lanceert hij enkele ideeën die allang op het verlanglijstje van de studenten staan. Zo wil hij dat bij promoties evenveel rekening wordt gehouden met het

(foto Archief)

onderwijsdossier als met de onderzoekspassiteiten. Hij ijvert ook voor positieve discriminatie als een man en een vrouw aan elkaar gewaagd zijn bij een promotie. **Hoofdstuk 2. De universiteit en de toekomstige kennismaatschappij:** De noodzaak om het onderwijsaanbod in Vlaanderen te optimaliseren komt mede voort uit een veranderde visie op de maatschappij. Die evolueert zo snel naar een kennis- of informatiemaatschappij, dat alle aspecten van de samenleving — ook onderwijs — moeten mee-evolueren. Omdat de kennis zo snel toeneemt, zal iedereen zich permanent moeten bijscholen. Daarmee samenhangend, wordt het aksent in het onderwijs verlegd van uit het hoofd leren naar het aanleren van methodes om kennis te vergaren. Dat vereist een heel nieuw onderwijskoncept, vandaar de steeds stijgende aandacht voor innoverende onderwijsstechnieken gekonsentreerd rond het begrip 'begeleide zelfstudie'. Dillemans besteedt hierbij veel aandacht aan de mobiliteit. Er moet een mentaliteitswijziging komen die zou moeten beginnen in de derde cyclus. Daar zouden studenten in hun programma opties moeten kunnen nemen die ze volgen aan een andere Vlaamse universiteit. Later zou dit systeem ook ingevoerd moeten worden in de tweede cyclus. Om te voorkomen dat nieuwe financiële drempels oorgevonden worden, zou het openbaar vervoer voor studenten geen belemmering mogen zijn.

De verhouding tussen universiteit en samenleving ligt evenmin vast. Dillemans stelt vast dat de *stakeholders* van de universiteit — de overheid, de arbeidswereld en de studenten — verantwoording van de uniëfs verwachten. In welke mate universiteiten op hun onafhankelijkheid moeten staan en die verantwoording moeten afleggen, is moeilijk te begrenzen. In elk geval mogen universiteiten "nooit instrumenten worden die worden ingezet voor bijvoorbeeld levensbeschouwelijke objectieven", aldus het rapport.

Hoofdstuk 3. Het universitair landschap in Vlaanderen: Dillemans blijft goeddeels op het standpunt dat hij al verkondigde in het eerste voortgangsrapport, ondanks al de commotie die dat heeft losgemaakt. Hij pleit voor één universitaire ruimte, waarbinnen het aanbod aan richtingen vooral ingegeven wordt door kwaliteitsbepalende en niet in de eerste plaats door regionale gebondenheid of levensbeschouwelijk pluralisme. Dat wil niet zeggen dat de verschillende uniëfs geen eigen identiteit kunnen behouden.

Konkreet wil hij dat geen enkel kenniscentrum afgeschaft wordt. Wel moeten de universiteiten niet node alle richtingen aanbieden, niet meer volledig zijn, wel voldoende. Dillemans ziet nog altijd vier volwaardige universitaire centra: RUG, KU Leuven-KU Brussel, Universiteit Antwerpen

en de VUB. Vorig jaar reageerde vooral rector Witte heftig tegen die opdeling, omdat — grofweg gesteld — het grote katholieke Leuven dan voet aan grond zou krijgen in Brussel. Belangrijker dan dit model, is de optimalisering van het aantal opleidingen. Ook hier herneemt hij zijn vorige rapport, en wil hij minstens één, bij voorkeur twee, maar maximum drie kwaliteitsvolle opleidingen.

Hoofdstuk 4. Curricula, derde cyclus en permanente vorming: In dit hoofdstuk spreekt Dillemans zich uit over een algemene toelatingsproef. Opnieuw toont hij zich een meester van de nuance door te schrijven dat het de bedoeling beperkt is tot "het ontzagen van de toegang aan de twintig à vijftig procent jongeren" die geen enkele universitaire studie zouden voltooien. Het staat er dus niet met zoveel woorden in, maar uit de rest van de tekst

valt op te maken dat Dillemans het principe van de vrije studiekeuze — wat de studenten altijd verdedigd hebben — niet vindt opwegen tegen de kosten. Ondertussen heeft de nieuwe minister van Onderwijs, Eddy Baldeuwijns (SP), zich al tegen zo'n proef uitgesproken, zodat deze suggestie voorlopig dan toch bevroren is.

De ererector is voorstander van een creditpuntenstelsel, zonder daarbij de studievoortgang — één van de voordelen van het huidige systeem — teveel af te remmen. In een 'Bergelijk onderwijskoncept is een semestersysteem niet wenselijk, omdat er te weinig tijd is voor de persoonlijke verwerking van de stof. Op dit beginsel maakt hij een uitzondering voor het eerste jaar, het zogenaamde *propedeuze-jaar*, als overgangsjaar. Om te vermijden dat de studenten teveel overbelast worden, stelt hij voor het academiejaar begin september te laten beginnen. Op die manier kunnen de proefexamens onmiddellijk na de kerstvakantie georganiseerd worden. Bij tegenvallende resultaten kunnen de eerstejaars dan nog overstappen naar een andere richting, zonder hun jaar te moeten overdoen.

Hoofdstuk 5. Akademisch personeel en studenten: In het laatste, uiterst beknopte, hoofdstuk tenslotte, laat hij ballonnetjes op over het statuut van het academisch personeel. Ook zij zullen flexibeler moeten worden. Hier komen de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) ter sprake. Dillemans schaarft zich achter hun vraag om een sociale correctie om de extra mobiliteit te compenseren.

Het blijft een jammere zaak dat het rapport aanvankelijk alleen voor ingewijden bestemd was. De Leuvense studenten konden op die manier niet deelnemen aan het debat, en waren aangewezen op hun Brusselse collega's om tot de discussie toegelaten te worden.

Benny Debruyne

SPIT

KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD,...

van fifties tot seventies
van klassiek tot modern

Kringloopwinkel Spit, alles wat je kot nodig heeft

OPENINGSUREN

dinsdag t/m vrijdag 10u-18u

zaterdag 10u-17u

Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo

016/26.09.21

Eens iets anders dan het Stuc

Wij noemen het hun geboortevond en beloven ons een revolutionair openingsfeest. Wat er ook van zij, dinsdagavond, terwij het gros van de Leuvense studenten loopt te zweogen op de 24-urenloop, laten de mensen van het Themahuis Krunch het definitieve startschot weergalmen door de gangen van hun kulturele woonst. Al een kleine maand zitten de twaalf mensen samen op kot, en dinsdag krijgen we van hen te horen wat hun plannen zijn voor het komende akademiejaar.

Veto: Wie van jullie heeft het initiatief genomen?
Steven: «Ward en ik hebben de eerste stap gezet, maar algauw waren er tien andere mensen bereid om samen op kot te gaan en om verdere initiatieven te nemen, en uit te werken.»
Veto: Kenden jullie elkaar reeds van tevoren?
Ward: «Wel, er is eigenlijk een fusie tot stand gekomen tussen twee groepen. De ene groep was vorig jaar actief in het themahuis Stad, de andere in het themahuis Kansarmoede.»
Veto: Denken jullie dat het ook nodig is dat men elkaar kent alvorens men aan een dergelijk project begint?
Ward: «Ik denk wel dat het goed is dat je al een paar mensen kent, daarom niet iedereen, maar toch wel een deel ervan. Zo kan je ook snel zien welke richting je samen wilt en kunt uitgaan. Je zit dan met een paar mensen op kot die dezelfde interesses hebben, die daarover spreken en die elkaar gemakkelijk aanvoelen. Daaruit groeit onvermijdelijk een hechte gemeenschapsband, die tegelijk de wil opwekt om samen dingen te organiseren.»
Veto: Hoever gaat dat aspekt van samen leven dan? Eten jullie bijvoorbeeld vaak samen, of zijn er daaromtrent geen afspraken gemaakt?
Steven: «Het is niet zo dat we in het begin hebben vastgelegd welke dagen we samen koken of eten. Het gebeurt wel dat we allemaal samen aan tafel zitten, en eigenlijk gebeurt dat vaak, heel vaak zelfs. Maar alles gebeurt geleidelijk en de tijd zal wel uitwijzen in hoeverre ieder van ons zich in dat gemeenschapsleven wil engageren. We hebben ook nog vrienden buiten het themahuis, en die willen we nu niet zomaar gaan verwaarlozen. Er zijn wel wekelijkse vergaderingen waarop iedereen aanwezig probeert te zijn. Daar worden er dan bepaalde voorstellen ingediend en worden de taken uitgedeeld zoals het drukken of verspreiden van de strooibriljes.»
Veto: Het is dus wel degelijk de bedoeling dat jullie, onder andere via die strooibriljes, een breder publiek bereiken?
Lars: «Ja, we zijn dus niet van plan om

met z'n twaalf aan ons tafeltje te zitten en over kultuur te lullen. Het is dus wel degelijk de bedoeling om naar buiten te treden. En zo kom je gemakkelijk aan pakweg zestig à zeventig mensen, althans, zo'n aantal hopen we te bereiken op onze openingsavond. Maar als ieder van ons zo'n zes mensen meebrengt, mag dat geen probleem zijn.»

Krap

Veto: Toch heeft de ervaring van de themahuisen vorig jaar aangetoond dat het helemaal niet zo gemakkelijk is om mensen hier in Leuven te mobiliseren. En als er maar zo'n tien à twintig man komt opdagen op een activiteit, dan is dat toch niet echt motiverend?
Jan: «Ik denk dat dat voor onszelf juist interessanter is. Je ondervindt hoe het is om iets te organiseren en je merkt al gauw dat het niet altijd evident is om activiteiten op het getouw te zetten, ook al zijn ze eerder kleinschalig.»
Steven: «Dat is trouwens één van onze drie doelstellingen. Ten eerste willen we leven in een gemeenschap en vandaaruit kultuur beleven wat gewoonlijk automatisch gebeurd als je dezelfde interesses hebt. Ten tweede is er dan heel nadrukkelijk de ervaring van het allemaal een beetje zelf leren. Het is niet alleen over kultuur kletsen, maar ook van binnenuit eens kijken hoe dat gaat als wij iets op het getouw zetten. We moeten ons dan de vraag stellen wat er interessant is en de kommersiële kantjes van een projekt in evenwicht proberen te houden met de diepere visie erachter. De derde doelstelling is er uiteindelijk één om onszelf te profileren naast alles wat er hier in Leuven te doen is. Het is immers onze bedoeling om veel activiteiten te organiseren waarbij we mensen die op ander plaatsen geen forum krijgen, een kans krijgen. Zo zal er op onze openingsavond een voorstelling zijn van het tijdschriftje Huffler dat pas vorig jaar werd opgericht. We gaan ook een poëzie-avond organiseren met ex-laureaten van de wedstrijd van Soetendaede. Die mensen zijn nog te jong, die hebben nog geen bundel uit en die krijgen elders nog niet zo snel de kans om een poëzie-avond te vullen. We hebben ook plannen voor een amateurtheater, met

jonge mensen. Ja, die worden natuurlijk nog niet geprogrammeerd in neem nu de Ancien Belgique of het Luna-theater.»
Ward: «Vorig jaar hebben we daaromtrent verwijten gekregen dat we teveel dezelfde toer opgingen als Stuc. Maar toch verschillen wij fundamenteel van elkaar in het soort mensen die we de kans geven om zich bekend te maken. Stuc werft ook geen kommersiële produkties aan, maar wel meer professionele. We denken dus wel dat we ons op die manier wat kunnen profileren en dat we voor een bepaalde groep mensen toch wel wat kunnen betekenen, als wij hen als debutant een kans aanbieden die ze elders nog niet krijgen.»
Veto: Staar er nu al bepaalde activiteiten vast?
Steven: «Wat nu al vast staat is de openingsavond op dinsdag, en daarna zouden we onmiddellijk verder willen werken met dat amateurtheater dat waarschijnlijk in november plaats heeft.»
Ward: «Je moet ermeel rekening houden dat zo'n toneelprojekt al gauw oploopt tot zo'n tienduizend frank. Dat is misschien wel niet zoveel geld, maar toch moeten we eerst kijken hoeveel mensen we daarvoor

gemobiliseerd krijgen, en welke sponsors we daarvoor kunnen bereiken.»
Steven: «Op financieel vlak zitten we eigenlijk heel krap. Bij het voorleggen van onze plannen had Sociale Raad beloofd dat we al het drukwerk gratis zouden krijgen. Door één of ander misverstand blijkt dat niet zo te zijn. Dat is natuurlijk een streep door onze rekening. Toch krijgen we nu waarschijnlijk van Sociale Raad een mini-bedragje toegediend ter kompensatie, zodat we dan toch nog iets hebben.»
«Maar laten we nu niet van de zaak afwijken. Naast de openingsavond staat er ook al een avondje vast met Miriam Vanhee. Maar ze zal zich niet beperken tot het voorlezen uit haar eigen werk. Zij is namelijk licentiate Slavistiek, en ze zal het ook hebben over Russische poëzie. We hopen dat dit nog kan doorgaan voor de kerstvakantie.»
Lars: «Ik ben tenslotte nog van plan om ergens in januari of februari een discussie-avond te houden omtrent de wisselwerking tussen kunst en samenleving. Ik ga alvast proberen een aantal jonge politici bijeen te krijgen, die dan zouden kunnen discussiëren over, onder andere, het statuut van de kunstenaar.»
Veto: Kunnen jullie nu al iets meer vertellen over wat de geïnteresseerde lezer dinsdag te wachten staat... of blijft dat een verrassing?
Ward: «Wel, onze bedoeling is om suggestieve te werken: We houden alles binnen kleine proporties. In plaats van een langspeelfilm draaien we enkele kortfilms of tekenfilms; in plaats van een hele poëzievoordracht hebben we een poëziekamerje ingericht. Er is de voorstelling van onze activiteiten en voor de rest is er de receptie met de gewoonlijke drankjes en hapjes, die zo goed als gratis worden aangeboden. En dit alles op dinsdag, 20 oktober, om 21 uur in onze kulturele woonst (Halfmaartstraat 19). Iedereen is dus van harte welkom.»

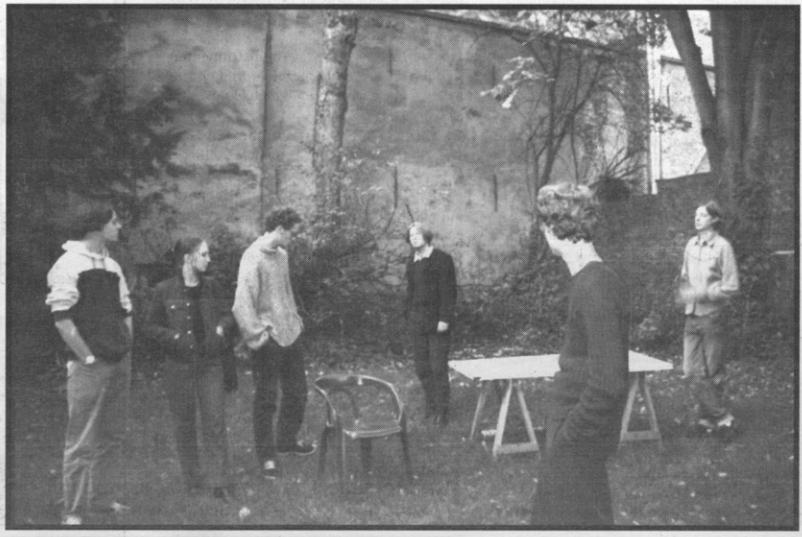
Deborah Bické
Bert Balcaen

Themahuisenprojekt begint te vlotten

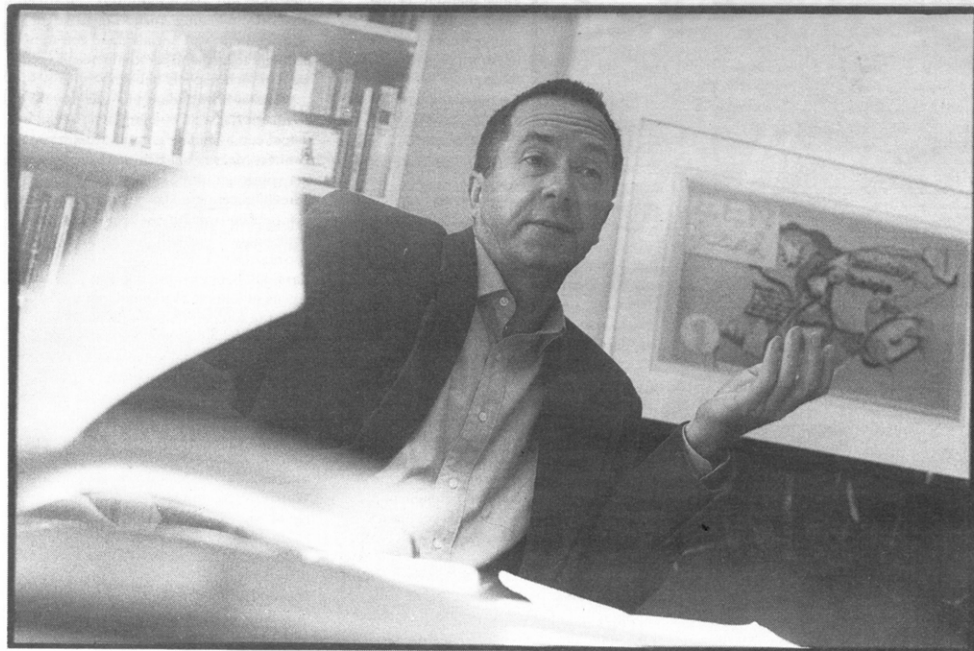
Het konsept themahuis begint stilaan wat ingeburgerd te raken. Officieel heet het projekt *Het samenwonen rond een idee*. Een drietal jaren geleden rijpte op Sociale Raad het plan om in Leuven met *kots-à-projets* te beginnen, zoals die in Louvain-La-Neuve al een tijdje bestaan. Hier in Leuven is men slechts sedert vorig jaar van start gegaan met de themahuisen. Aan de oorsprong van het projekt lagen twee konstateringen. Om te beginnen is de vraag naar gemeenschapshuizen in Leuven groter dan het aanbod dat er tegenover staat. Ook kampten de bestaande gemeenschapshuizen in een redelijk aantal gevallen met problemen van brandonveiligheid, infrastructuur en van het afschuiven van de verantwoordelijkheid naar de hoofdhurder-student. Daarnaast werd Sociale Raad ook gekonfronteerd met een ander gegeven: de crisis van het studentengedrag in het algemeen. Zo zullen studenten samenwerken rond thema's in de sfeer van democratisering, milieu, solidariteit, kultuur, sport, integratie of andere gelijkaardige gemeenschapsvormende onderwerpen. Voor deze projekten stelt de universiteit een verdieping ter beschikking in een universitaire residentie.

Vier thema-groepen dienden zich dit jaar aan: twee rond kansarmoede, één zou zich bezighouden met *women in de stad* en in Heverlee kwam er een themahuis *Wereldwinkler*. In de kleine universitaire residentie huizen dit jaar twee groepen: één rond kultuur en een andere die deze week aan bod komt en rond voeding zal werken. In Heverlee is er een themahuis in samenwerking met Oikonde en ook één themahuis *omkadering*.

(bb/db)

“Demokratie is een broze plant”

Wee jaar geleden werd ons landje door elkaar geschud door de zaak Dutroux. In verschillende steden kwamen mensen op straat om hun ongenoegen te uiten over de werking van politie en justitie. Nog nooit hadden beide instellingen bij de bevolking zo fel ter discussie gestaan. Natuurlijk sleepte het ongenoegen al langer aan. Dutroux was slechts de spreekwoordelijke druppel die de emmer deed overlopen. Een opvallende zwijger in dit felle debat was de Leuvense fakulteit Rechtsgeleerdheid. Nochtans hadden verschillende professoren uit deze fakulteit al langer gewezen op de slechte werking van politie en justitie. Sommigen onder hen wilden niet langer afwezig blijven en besloten tot het inrichten van een reeks colloquia.

Om de twee weken wordt telkens een korte lezing gehouden door één of twee professoren over een aktueel onderwerp. Na elke lezing is er voldoende tijd voorzien voor vragen en discussie. Op 6 oktober mocht socioloog Luc Huyse de aftrap geven over dertig jaar justitiebeleid. Hij deed dit in drie delen. Eerst gaf hij een kroniek van een aangekondigde crisis in vier fazes. Hierbij stelde hij enerzijds de vraag waar justitie zich bevond op de politieke agenda en anderzijds of er verschillen waren met haar plaats op de publieke agenda. Daarna vroeg Huyse zich af waarom justitie zo lang verwaarloosd werd. Tenslotte werd er ook even vooruitgeblikt: Wat kunnen we morgen verwachten?

In de eerste fase (1968-'78) was er reeds onrust over de werking van justitie. Procureurs-generaal namen in hun merku-

rialen (toespraak bij de opening van het gerechtelijk jaar) de partijpolitieke benoemingen op de korrel. De advocatuur stelde zich vragen over de gerechtelijke achterstand. De kostprijs van de rechtshulp werd door arbeidersverenigingen en studenten bediscussieerd. Van die tijd dateren ook de eerste Belgische wetswinkels. De politici waren echter amper geïnteresseerd. In het parlement kwam justitie alleen aan bod bij de bespreking van haar begroting, en dan nog onder het monopolie van enkele specialisten. De regering deed niet veel beter: Justitie kwam niet voor in regeringsverklaringen en kreeg een steeds kleiner aandeel in de rijksbegroting.

Afbraakpoging

Vanaf 1979 zakte justitie nog dieper weg op de politieke agenda. Het dieptepunt was 1987: het eerste jaar waarin de minister van justitie nog een andere hoofdopdracht kreeg naast justitie. Door de aanhoudende boycot van advocatuur en magistratuur verdween de wetswinkel als maatschappelijk geëngageerde instelling. Ook de arbeidersbeweging verloor in deze periode haar interesse. De jaren tachtig waren immers die van het opkomend terrorisme met een spektakulaire repressie tot gevolg. Dit schepte verwarring: Pleiten voor justitie werd pleiten voor meer repressie. Nochtans waren er ook andere geluiden te horen: Bij de franstalige magistratuur werd discussie mogelijk door de oprichting van de Association syndicale des Magistrats. In de pers echter ontstond opwinding over echte en vermeende schandalen, zoals het obussen-dossier en de Bende van Nijvel. Op de politieke agenda zakt justitie in een diep dal. De rechtsmacht wordt feitelijk gehalveerd en de partijpolitieke benoemingen grijpen het wildst om zich heen. Huyse spreekt van

een bewuste afbraakpoging.

De periode '88-'96 luidt een keerpunt in. De bevolking wordt door de media gebombardeerd met tientallen signalen: van de eerste Bendekommissie tot de Augusta-affaire. Ook de magistratuur roert zich. De Association krijgt met Magistratuur & Maatschappij een Vlaams zusje; rechtzittigen worden symbolisch geschorst, spijtig alleen maar voor korporatistische eisen. Maar ook de politiek kent een ommezwaaï. het parlement richt verschillende onderzoekskommissies op en de begrotingsbesprekingen worden heftiger. Justitie krijgt een plaats in de regeerakkoorden en er komen meerjarenplannen voor justitie. Deze concrete maatregelen zijn echter verre van perfect zodat er bij de bevolking frustratie ontstaat wegens niet ingewilligde beloften. Die frustratie barst als een bom in de zomer van 1996. Vanaf dan zullen de politieke en publieke agenda steeds meer gelijklopen en zal er tussen de twee een interactie ontstaan.

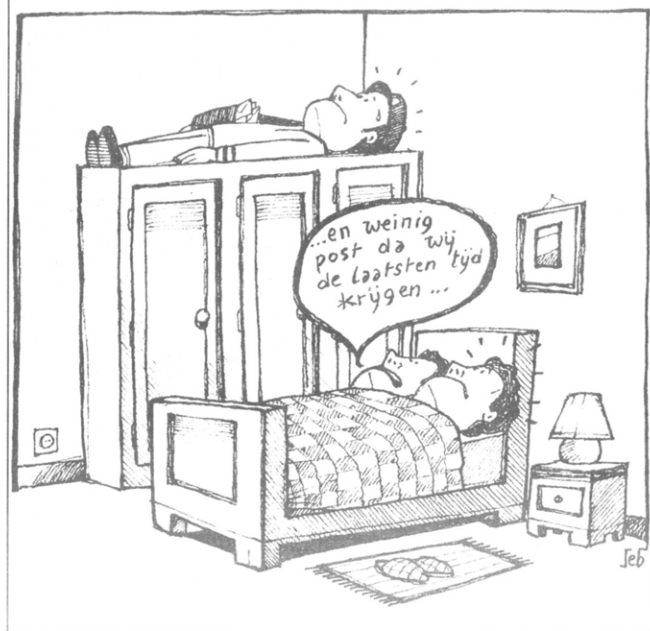
Nu stelt zich natuurlijk de vraag waarom justitie zo verwaarloosd is geweest. Vol-

gens professor Huyse heeft dit te maken met de wijze waarop de politieke agenda tot stand komt. Om te beginnen miste justitie de decibels om hoog op de politieke agenda te komen. Huyse gebruikt hiervoor het beeld van de trechter. De complexiteit van verschillende maatschappelijke problemen worden met behulp van allerhande drukkingsgroepen gereduceerd om het politieke apparaat draaiende te houden. Wie het luidst schreeuwt, maakte het meeste kans. Daarnaast behoort justitie ook niet tot de drie klassieke breuklijnen in België (katoliek-vrijzinnig, arbeid-kapitaal en Vlaams-Franstalig). Politieke onderwerpen in verband met deze breuklijnen worden immers snel vertaald in politieke besluitvorming. Ten derde moet het probleem ook zichtbaar worden gemaakt. Mensen die littekens hadden opgelopen door justitie zijn moeilijk uit te drukken in statistieken. Bovendien werden het opstellen van cijfergegevens en wetenschappelijk onderzoek binnen deze sector compleet verwaarloosd.

Toekomst

De toekomst ziet er enerzijds rooskleurig uit. De transfer van signalen uit de samenleving naar de overheid is verbeterd en er is een synchronisatie tussen de politieke en de publieke agenda. Ook zijn er nu wel actieve belangengroepen aanwezig. Anderzijds zag Huyse toch andere nieuwe problemen: Vooreerst zijn de signalen vaag, kontradictoir en een bron van verwarring. Denk maar aan de Witte Mars die iedereen wel op zijn manier kreeg uitgelegd en gerecupereerd. Een andere punt is dat de problemen niet aangekaart worden door de klassieke belangengroepen. De nieuwe bewegingen missen vaak representativiteit, wat van groot belang is in de politieke besluitvorming. Door het afswijgen van de drukkingsgroepen wordt de politieke machine overvraagd. De bevolking leeft met de illusie dat justitie de hele maatschappij kan regelen. Huyse stipte ook aan dat het een kenmerk is van een hersteloperatie dat de koorts in het begin nog toeneemt. De bereidheid van de politici om de problemen aan te pakken lijdt tot een daling van haar vertrouwen bij de bevolking. Tenslotte maakte de professor zich zorgen in de weerbaarheid van ons politiek systeem. Alles lijkt er mooi uit te zien, maar elk moment kan de hel losbarsten, zoals het aftreden van voormalig minister van Binnenlandse zaken Tobback naar aanleiding van de dood van een vluchteling. De gevoeligheid voor onrust van de politici is zo groot dat ze niet meer de rust hebben om goed te regeren. "Is dit wel een gunstige ontwikkeling?" vroeg Huyse zich af. "Demokratie is een broze plant en justitie is de achillespees van die democratie...".

Herman Pauwels

Colloquia na de zaak-Dutroux

- 27/10: De hervorming van politie en openbaar ministerie (Fijnaut & Verstraeten)
- 17/11: Het beleid rond strafuitvoering en slachtofferhulp (Hutsebaut & Pecters)
- 1/12: De vertrouwenscrisis bij de bevolking en het justitiebeleid (Parmentier & Vervaeke)
- 15/12: De institutionele crisis en de grondslagen van de rechtsstaat (Foquéc)
- 12/1: De verantwoordelijkheid van academici t.a.v. het huidige en het toekomstige beleid (Dupont)
- 26/1: Taak en funktie van de rechterlijke macht. Vijftienvintig jaar na 'Het beleid van de rechter' (Van Gerven)

Plaats: College De Valk, aula Zeger Van Hee - uur: 19.30-21.30

Ex-kommissaris van Schaarbeek wordt marketing-instrument van Vlaams Blok

Brussel in gevaar

Johan Demol, de beste politiekommissaris van het land, is ontslagen door de korrupte politieke klasse.» Dat zegt de extreemrechtse partij het Vlaams Blok. Op 24 februari 1998 wordt een ex-hoofdkommissaris van Schaarbeek, ex-lid van de Groep Diane binnen de rijkswacht en ex-lid van het neo-nazistische Front de la Jeunesse, lid van het Vlaams Blok en tevens lijsttrekker voor Brussel voor deze partij tijdens de komende verkiezingen. Voor het Vlaams Blok is Johan Demol niet zomaar een stemmentrekker, maar bovenal een breekijzer dat via de politieke onbestuurbaarheid van Brussel eindelijk de separatistische droom van het Blok kan waarmaken. Met zijn reputatie als superflik wil Demol een voorbeeld zijn voor andere politiekorpsen.

In hun boek *Het gevaar Demol* (uitgegeven bij EPO) rukken de auteurs Eric Goeman en Ron Hermans het martelaarsmasker van Demol's gezicht. Demol is volgens hen niets meer dan een extreemrechtse racist die in het Vlaams Blok zijn ultieme hallucinatie gevonden heeft en samen met deze partij de democratie te lijf gaat.

Kruitvat

Nergens in dit land is de sociale tweedeling zo zichtbaar, zo tastbaar als in de Brusselse deelgemeente Schaarbeek. Door

waarheid. En dat Demol iets te verbergen heeft, is duidelijk. Dit boek pakt niet uit met schandalen. Het doet wel het verhaal van ene Demol die er nu al decennialang in slaagt alle schandalen die zich rond hem ophapelen, te ontlopen.»

proeftuin

Het boek windt er geen doekjes om. Er wordt aangetoond dat Schaarbeek al decennialang een proeftuin is voor een gelegaliseerd racisme. In 1964 wordt Roger Nols burgemeester van Schaarbeek. Hij is lid van het Front Démocratique Francophone (FDF) en kiest voor de extreme frankofonie. In 1975 installeert Nols, naar Zuid-Afrikaans voorbeeld, aparte loketten voor Vlamingen op het gemeentehuis. Vlamingen en andere vreemdelingen mochten zich ook niet meer aanbieden bij het lokale OCMW. De politicus besefte dat het electoraal erg heilzaam kan werken alle pijlen te richten op diegene die bij verkiezingen toch niks in de pap te brokken hebben. Nols creëert in zijn Schaarbeek een sleer waarbinnen de migrantenpopulatie zowat vogelvrij wordt verklaard. Op 5 december 1980 wordt in een kafee in Laken een Fransman van Algerijnse origine neergeknald door een lid van het Front de la Jeunesse (FJ). Paul Goossens in De Morgen: «De racistische fanatici hadden het fatale schot misschien nooit gelost indien sommige verkozenen de onverdraagzaamheid tegen de vreemdelingen geen schijn van fatsoen hadden verleend». Het kan verkeren.... Na de verkiezingen van 1982 wordt Nols gebombardeerd tot de allergrootste stemmentrekker

(foto Jimmy Debruyne)

de slechte economische situatie trokken de voorbije vijftig jaar de middenklasse en de meer begoede arbeiders weg uit Schaarbeek naar het platteland. Degene die geen geld hadden om te verhuizen (vooral migranten) bleven achter in de verpauperde buurten. In die wijken werden migranten door de overblijvende autochtone bevolking dan vlug aanzien als 'konkurrenten' voor de sociale voorzieningen en kregen zij, zoals al zo vaak in de geschiedenis gebeurde, een zondenboek-statuut toebedeeld. Een ideaal lout voor extreem-rechts om het kruitvat aan te steken.

In hun boek volgen de auteurs het ambitieuze pad van een extreem-rechtse kamelion die zich aanpast aan elke biotoop, vooral die van het sociaal-economisch belabberde Schaarbeek. Ron Hermans: «Dat Johan Demol dit boek niet erg genegen zal zijn, daar twijfel ik niet aan. Wie iets te verbergen heeft, is immers altijd bang van de

in heel Brussel. Vanaf dat ogenblik wordt de vreemdelingenhaat essentieel onderdeel in het denken en handelen van de modale Brusselse politicus. Dit is de geschiedenis die volgens de auteurs voorafgaat aan het verhaal Demol.

Diane

Sinds Johan Demol als achttienjarige bij de rijkswacht in dienst trad, is hij bezeten door de utopie van de grote kuis, het schoonvegen van de straten. Demol wordt verbonden aan het Speciaal Interventie Eskadron (de SIE of de groep Diane), een elite-éénheid binnen de rijkswacht ter bestrijding van zware criminaliteit. Hij wordt ook lid van het Front de la Jeunesse, de speerpunt voor de heropleving van het fascisme in België. De opdracht van het FJ luidde: het gewelddadig veroveren van de straat als voorwaarde voor de ideologische

kolonisering van de straat. Het FJ moest kost wat kost leden werven binnen het leger en de rijkswacht, want hoe nauwer de band werd tussen extreem-rechts en gewelddadige criminaliteit, hoe belangrijker het werd steun te verwerven binnen het repressie-apparaat zelf.

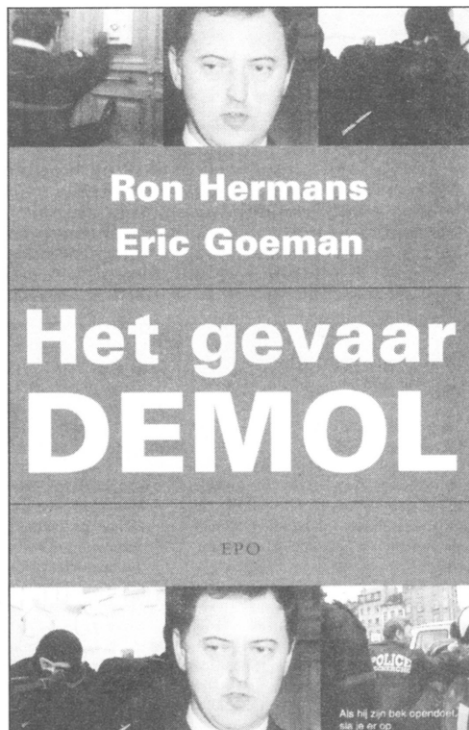
Bij de brandstichting bij het linkse weekblad *Pour* in juni 1981 is één van de beste vrienden van Demol betrokken, de ex-rijkswachter Michel Van Hove.

Andere vrienden van Demol zijn betrokken bij de moord op een Algerijn in een kafee in Laken. Dan volgt de wapenroof in de rijkswachtkazerne van de groep Diane. Zonder enige vorm van geweld en zonder enig spoor na te laten, wordt een groot aantal machinegeweren, riot-guns, en ander oorlogstuig buit gemaakt door onbekenden. Een regelrechte kaakslag voor de rijkswachttop. Demol behoort dan tot de verdachte extreemrechtse kern binnen de rijkswacht. Wanneer een verhoor en huiszoeking wordt bevolen, antwoordt de BOB Brussel: «We laten de huiszoeking vallen omdat Demol is overgestapt naar de Brusselse stadspolitie. Er bestaat een ongeschreven afspraak dat rijkswacht en politie elkaar met rust laten.» Een onderzoeksrechter beveelt een aantal huiszoekingen in één van de belangrijkste diefstallen die dit land ooit gekend heeft, zijn ondergeschikten op het terrein blazen één van de huiszoekingen af en de onderzoeksrechter legt zich neer bij deze gang van zaken. Demol ontspringt dus telkens de dans. Hieraan verbinden de schrijvers de gekende gevolgen: de overvallen van de Bende van Nijvel en de rijkswacht die als overwinnaar uit het strijdperk treedt, niet omdat ze de daders bij de lurven had gevat, maar omdat ze op haar wenen door de politieke overheid werd bediend; ze was versterkt en verstevigd.

Razzia's

Rijkswachter Demol wordt dan in 1983 lid van de stadspolitie. Hij werkt zich naar boven toe, behaalt zijn diploma in de rechten aan de VUB en wordt in 1993 hoofdkommissaris van Schaarbeek, een gemeente die, zoals hierboven reeds geschilderd, uitermate geschikt is om zijn law and order-bedje te spreiden. Demol zoekt in de jaren daarop de mediabelangstelling op met spektakulaire razzia's. Kritiekloos wordt hij door sommige pers gebombardeerd tot een idool, een superflik die op zijn eentje de mafia zou bestrijden. Nochtans sijpelden er meer en meer berichten binnen over allerlei daden waarbij leden van het Schaarbeekse korps regelmatig op een gewelddadige manier hun boekje te buiten gingen: vooral door de politie-éénheid POA (Observatie en Aktie). De POA bestaat uit agenten in burger, gespecialiseerd in spektakel-acties zonder al te veel respect voor de rechten van de mens.

Veiligheid zou Demol evenwel niet bieden. De auteurs schuiven hem naar voren als een bliksemalleider voor de grote jon-

gens die gewoon hun werk verderzetten. Bovendien zijn na de razzia's de prijzen van de drugs op straat gestegen, waardoor de kleine criminaliteit toenam, hetgeen de wijken nog onveiliger maakte. De kommissaris van Schaarbeek wil duidelijk alleen repressie als oplossing voor maatschappelijke problemen. Hij weigert de preventie; buurtwerkers en sociale bijstand trapt hij op de meshoop. Terwijl burgemeester Duriau, beschermengel van Demol, het politiebudget opdroef van 300 tot 560 miljoen frank, moeten de jeugdzaken, sociale zaken en onderwijs het in Schaarbeek samen doen met 450 miljoen frank.

Politieaast

In de lente van 1997 blokkeert het weekblad *Solidair* van de Partij van de Arbeid: «Kommissaris Demol lid van Front de la Jeunesse». Een week later publiceert de krant een aanwezigheidslijst waaruit blijkt dat Demol minstens dertien keer het sekretariaat van het FJ bezocht heeft. Demol spartelt als een duivel in een wijk-watervat en repliceert dat hij lid geworden was wegens een grote verliefdheid op één van de leden. De man die nu voor velen een leugenaar is geworden, moet via enkele ingrepen de grootste politiek martelaar van dit land worden. Uiteindelijk kiest Demol voor de veilige schoot van een extreemrechtse racistische partij en kan nu eindelijk zijn knellende ambtenarenimago afleggen, volgens de auteurs.

Op de vraag wat het gevaar Demol is, gooien de boekschrijvers de bal terug naar de traditionele politieke instellingen. Volgens hen is in een samenleving waarin de ideologische weerstand tegen het fascisme steeds verder afbrokkelt, Demol voor het Vlaams Blok de gedroomde etappe in de verdere de-taboëisering. De traditionele politieke partijen, die het gros van hun energie stoppen in kinderlijk gekibbel, bezitten geen anti-fascistische strategie. Als ze al reageren op het Vlaams Blok, dan is dat uit paniek om stemmen te verliezen. Onder leiding van Demol wordt het belangrijke maar complexe socio-economische probleem van de veiligheid herleid tot een debat over repressie. De populariteit van Demol straalt uit naar andere politiekorpsen. Daarbij gaat bijvoorbeeld de demonisering van drugs hand in hand met de demonisering van migranten. De slotstesis van beide auteurs luidt dan ook dat de repressieve aanpak van Demol leidt tot nog meer racisme.

Bart De Schrijver
Ann Van De Moortel

“Als het vast zit, dan zit het vast”

Pls je op het kruispunt van de Ridderstraat met de Petermannenstraat — het verlengde van de Koning Albertlaan — vertoeft, dan valt op dat één straatje pittoresker is dan andere. Smal, steil omhoog en allemaal identieke huisjes: De Paul Delvauxwijk. De huidige bewoners doen er alles aan om hun straat er te laten uitzien zoals in 1877 — geen wonder dat ze al enkele keren als decor gediend heeft voor televisieseries of films. Een modelstraat eigenlijk, ware het niet dat één eigenares — die twaalf van de zeventig huisjes bezit — haar eigendom al twintig jaar laat leeg staan, en er zelfs niet aan denkt te verkopen.

De naam Paul Delvauxwijk kan nogal snel verkeerd begrepen worden. Zo is het eigenlijk geen wijk, maar een straat. En ze is niet genoemd naar de surrealistische schilder, maar naar de Leuvense brouwer van wijnen de ‘witte van Leuven’. In 1877 gaf hij zijn arbeiders een dak boven het hoofd en liet hij de Paul Delvauxwijk bouwen. Na een lange periode van verval, bloeit de straat sedert een aantal jaar weer open. Zo is het project van de buurtbewoners — als enige in Vlaams-Brabant — weerhouden door de Koning Boudewijnstichting en mogen ze zich een *Buiten Gewone Buurt* noemen (zie kader). José De Greef is pr-verantwoordelijke voor de wijk.

groeiing leden omdat er te weinig zonlicht in de huizen binnenkwam.»

Verval

«Delvaux brouwde witte van Leuven, in heel Leuven trouwens waren er verscheidene kleine familiebrouwerijtjes. Die brouwerijtjes raakten evenwel een beetje uit de mode, er kwam meer concurrentie. En er werd een wet gestemd waardoor de sirkel tussen arbeider en baas doorbroken werd: het geld van de huurder mocht niet meer direct naar de werkgever gaan. De buurt raakte in verval. In de jaren zestig zijn de kafees op de vier hoeken van de

José De Greef: «Dit is een arbeiderswijk met zeventig huisjes. Het is eigenlijk terrasbouw die overgewaaid is uit het Verenigd Koninkrijk en die heel modern was voor die tijd. Zo was er een afvloeiingssysteem waarbij het gebruikte water naar de achterkant van de huizen liep. Daar liep het water van de ene klok in de andere klok naar beneden. Door de nivoverschillen kwam er vanonder dan biologisch afgebroken water uit. Deze straat is eigenlijk archeologisch erfgoed. Je moet je dat voorstellen. De verwarming gebeurde met kachels, in één zo'n klein huisje woonde je met soms zeven à acht mensen. Er is zelfs een periode geweest dat er kinderen aan beenderver-

straat opgekocht, en veranderd in studentenwoningen. Nu heb je tweederde eigenaars-bewoners en éénderde eigenaars-verhuurders. De bewoners komen uit alle sociale klassen. Er zijn ook veel studenten, vooral in de hoekhuizen omdat die meer ruimte bieden.»

Puin

Veto: Er zijn toch ook heel aantal huizen die leeg staan?

De Greef: «Er zijn twaalf huizen die in handen zijn van mevrouw Boesmans. Dat is iemand die hier in de jaren zeventig ineens twaalf huisjes gekocht heeft. Niet

Buiten Gewone Buurt

Als enige in Vlaams-Brabant kon het project van de Paul Delvauxwijk de goedkeuring wegdragen van de Koning Boudewijnstichting. Tweehonderdvijftigduizend frank krijgen ze, om hun straat te verfraaien.

In 1976 was Boudewijn vijftig jaar koning der Belgen. Bij de discussie over hoe men dat zou vieren suggereerde Boudewijn dat een stichting kon opgericht worden die ten dienste zou staan van heel het land. Sinds dan gaat de Koning Boudewijnstichting samenwerkingsverbanden aan rond de thema's solidariteit, erfgoed, burgerzin, leef-omgeving en toekomstzorg.

Vaak hebben lokale organisaties of buurtverenigingen bijvoorbeeld goede ideeën, maar ontberen ze de nodige organisatorische en financiële steun om hun plannen te realiseren. Met de aktie *Buiten Gewone Buurt* wil de stichting steun verlenen aan initiatieven die een buurt leefbaarder en gezelliger maken. Met de Paul Delvauxwijk ging de stichting dus zo'n samenwerkingsverband aan. Het kwart miljoen van de stichting willen de bewoners ondermeer gebruiken om luiken en straatverlichting te laten plaatsen. Zo zal elk huisje dezelfde luiken hebben, bovendien zullen ze eruit zien zoals de authentieke luiken van 1877.

(bd)

alleen in de Paul Delvauxwijk heeft ze huizen, maar over heel Leuven: in de Zevenslaperstraat en in de Muurbloemgang bijvoorbeeld. Ze is waarschijnlijk over haar budget gegaan. In plaats van een aantal huizen te kopen en die te renoveren, heeft ze zoveel huizen gekocht dat ze niet meer in staat is om die grondig te renoveren. Zij vraagt daarentegen aan de studenten om in het zwart het een en ander te verbeteren. Op dit ogenblik laat ze de gevels van haar huizen opnieuw uitvoegen, ze steekt er nieuwe ramen in en ze laat een nieuw dak op de huisjes leggen. Maar aan de binnenkant zijn die huizen een puinhoop. De mensen die naast zo'n huis wonen, krijgen problemen omdat die oude woningen lekken. En vocht is al een groot probleem in deze straat omdat ze zo oud is.»

Veto: Zijn die huisjes onbewoonbaar verklaard?

De Greef: «Twee ervan zijn wettelijk onbewoonbaar verklaard. Hoe dat proces in gang gezet is, weet ik niet. De achterkant van die huisjes is in elk geval vervallen, een puinhoop.»

Veto: Woont er überhaupt nog iemand in één van haar andere tien huizen in de Paul Delvauxwijk?

De Greef: «In één huisje woont een psycholoog. Hij laat zich daar niet uitzetten.»

Doorn

Veto: Proberen jullie iets te veranderen aan deze situatie?

De Greef: «Ja, nu zijn we bezig met de stad Leuven. De stad heeft de riolering gekocht, die was eigendom van de straat. Alle huizen zijn erop aangesloten. Per aansluiting betaal je twaalfduizend frank. Mevrouw Boesmans betaalt twaalf keer geen aansluiting omdat ze er geen mensen

in laat wonen. Daar blokkeert zij volledig het project van de stad Leuven om die riolering te verbeteren. De stad wil niets beginnen als we daar later nog twaalf huizen op moeten aansluiten. Dat is een doorn is ons ook natuurlijk, want wij kunnen ons project nu niet voortzetten. We vermoeden dat de stad Leuven een wachttende houding aanneemt. Er moet eerst iets van ons komen natuurlijk, en er zijn ook nog zoveel andere projecten. Ik denk wel dat de stad Leuven nu op de hoogte is van die situatie. Zij kunnen nu veel gewicht in de schaal leggen. Ik heb vernomen dat de taksen voor leegstand dit jaar verdubbeld worden, en het jaar daarop drie keer zoveel zullen zijn als nu. Op die manier zal die vrouw binnenkort met anderhalf miljoen aan taksen zitten. Als ze dan niets doet, dan snijdt ze in haar eigen vel.»

«Haar huizen hebben nieuwe ramen, nieuwe deuren, een nieuw dak, ze is eigenlijk niet tegendraads. Maar ze is zo traag. Daar zouden twaalf gezinnen in kunnen wonen, waar ze twaalf keer huishuur zou van krijgen. Wij vragen ons af waarom dat al zo lang duurt, vanaf de jaren zestig woont daar niemand in.»

Veto: Vind je niet dat het de taak is van de stad om een meer actieve houding aan te nemen?

De Greef: «De stad zal ergens voor schut staan. Zij kunnen geen duidelijke aktie ondernemen, want het is privebezit: als het vast zit, dan zit het vast. Neem het huis in de Bondgenotenlaan nummer negentig bijvoorbeeld: alles staat geblokkeerd omwille van een erfeniskwestie. Als er een broer in het buitenland zit en zijn toestemming niet geeft om het te verkopen, dan zit het vast. Dat huis is een spookhuis geworden.»

Benny Debruyne

Krakers moeten uit zien

Ten laatste donderdag moeten de krakers van een leegstaande ziekenhuisvleugel in de Brusselsestraat het pand verlaten. Doen ze dat niet dan zullen ze met geweld verwijderd worden. Op dit moment onderzoeken de krakers wat ze tegen dit vonnis kunnen beginnen. Op dinsdag twintig oktober om tien uur geven ze in het Sint-Pieterziekenhuis een perskonferentie om hun beslissing bekend te maken.

Vorige week berichtte Veto al uitvoerig over de ziekenhuiskraak. Een dertigtal krakers nam toen de linkervleugel van het Sint-Pieterziekenhuis terug in gebruik. De bewuste vleugel stond al twintig jaar leeg. De bedoeling van de krakers was om er een sociaal centrum uit de grond te stampen en zo hulp te verlenen aan ondermeer vluchtelingen en daklozen. De eigenaars van het gebouw — het OCMW en de vzw Vereniging Universitair Ziekenhuis — leidden evenwel prompt een kortgeding in. Afgelopen woensdag volgde dan de uitspraak: de krakers kregen acht dagen om het gebouw te verlaten. De rechter nam die beslissing omdat er in hetzelfde gebouw een ziekenhuisafdeling gevestigd is. Opmerkelijk is wel dat ze niet de door het OCMW gevraagde dwangsom moeten betalen als ze tegen het vonnis ingaan omdat de jongeren niet over de financiële middelen daartoe beschikken.

De drie krakers die gedagvaard werden, worden dan weer niet vervolgd. De rechter volgde hier de argumenten van de verdediging en achtte het niet bewezen dat de drie personen echt iets met de kraak te maken hebben.

Op dit moment overwegen de krakers ondermeer of het mogelijk is in

beroop te gas-
het vonnis: za-
gezegd dat zo-
terwijl het int-
eisen om dak-
vluchteling (n-
bij het OCMW
niet in beroep
wel vier kee-
toch niet dars
moeten zorg-
OCMW beh-
De kraak-
woners en va-
beurt met dars
berichtjes in ke-
benefietfilm-
Sociaal Cent-
breiding. Zo n-
te werken, co-
om te repeto-
werken al ste-

Schepen Jacques Brepoels over leegstand in Leuven

"In mijn koppeke vanboven kan ik daar geen verklaring voor vinden."

Wel wat Leuvense huizen staan leeg, vaak om op het eerste zicht onverklaarbare redenen. Het schrille contrast van die grote hoeveelheid leegstaande huizen met de grote vraag naar betaalbare woningen was voor Veto voldoende aanleiding voor een gesprek met Jacques Brepoels, schepen van huisvesting van de stad Leuven. Veel vormen van leegstand zijn onbegrijpelijk, aldus de schepen. Maar als mensen bewust huizen laten leegstaan moet leegstand zichtbaar toch op de één of andere manier een aantrekkingskracht hebben?

Brepoels: «Ik ken zelf een aantal vormen van leegstand die ik onbegrijpelijk vind. In de wijk Delvaux bijvoorbeeld, het geval van die elf of dertien leegstaande huizen van één eigenaar. Er zijn er nog zo'n paar die tientallen huizen hebben leegstaan en er niets mee doen. Dan kun je je afvragen of dat nu uit onthouding of uit hebzucht is. Ze reageren zelfs niet op voorstellen om iets met die huizen te doen. Ik heb die eigenaars eens bij mij gehad en ik raadde hen aan om het tenminste te verhuren en anders te verkopen. Want er is vraag van jonge gezinnen die zo'n huis willen kopen en opkalefateren. Maar die leegstand daar in de Delvauxwijk, dat is een leegstand die ik niet begrijp. In mijn koppeke vanboven kan ik daar geen logische verklaring voor vinden.»

Veto: Andere vormen van leegstand zijn dan

(foto: Johan Wijnants)

huis

...ens één van de krakers zitten er wel degelijk hiaten in van de vzw Dak (Daklozen Actie Komitee, nvdr). Rechtsreeks of persoonlijk belang aangetoond. ...uten van die vzw staat dat zij gebouwen mogen op... te vangen. Ook aan de zaak van de uitgeprocedeerde ...hangt een geurtje. Georges verzocht destijds om hulp ... werd geweigerd. «Georges wordt aangewreven dat hij ...gan tegen die beslissing van het OCMW, maar hij heeft ... een aanvraag ingediend bij het OCMW. Het kan ... personen nu voor de opvang van Georges en zijn gezin ...taak die tot de opdracht van de overheid en het ... duss dezelfde man.

(bd)

natuurlijk wel te verklaren.

Brepoels: «Er zijn natuurlijk wel vormen van leegstand waar een logische verklaring inzit. Men laat huizen leegstaan en is zelfs bereid om daar een belasting voor te betalen omdat de opbrengst op korte of lange termijn dat ruimschoots compenseert. Het klassieke voorbeeld zijn reclamepanelen op een leegstaande woning. Door de renovaties van Sint-Maartensdal bijvoorbeeld zal het aantal leegstaande appartementen stijgen, maar die leegstaande appartementen worden aangepast aan het hedendaagse comfort. Sint-Maartensdal heeft dus een leegstand die bewust in stand gehouden wordt, precies om herhuisvesting mogelijk te maken. Dat is dus een logische verklaring van leegstand.»

Bleek

Maar ik zeg er in alle eerlijkheid onmiddellijk bij dat Leuven zeker geen voorbeeld is op dat gebied. Toen ik schepen werd viel ik van mijn stoel als ik de eigendommen van de stad eens ging bezoeken. Wat bleek? Dat wij over zeer veel verkrotte woningen beschikten maar mensen in woonden in omstandigheden die eigenlijk onverantwoord waren. Wij gaven dus als stad het slechte voorbeeld.»

Veto: Als je naar de Delvauxwijk kijkt kan het ook fiscaal toch niet zo zwaar zijn om huisjes te laten leegstaan?

Brepoels: «Ja, die huisjes moesten vorig jaar nog niets betalen, maar ze zullen er niet aan blijven ontsnappen. Dit jaar gaan ze enorm veel belastingen betalen. Per woning is dat minimum dertigduizend frank per jaar. Het tweede jaar is dat zestig, negentig, honderdtwintigduizend. Maar dat helpt inderdaad niet. Voor mij zou het zwaarder mogen zijn. Men zegt dan: dat komt op de kleine man die een huis heeft leegstaan. Maar dat is niet waar, want er zijn geen kleine mensen die huizen hebben leegstaan. Die belasting is wel goed om hen te straffen, maar er zou echt een effect van moeten uitgaan dat hen die huizen op de markt doet brengen. Dat zeggen wij ook ten overstaan van onze eigen leegstand. Ik heb het uitgerekend voor het college vorig jaar: in 2002 gaan we meer dan twee miljoen betalen aan belastingen alleen. Zou de stad dan niet beter nu beslissen er iets mee te doen in afwachting? Dat effect wil ik ook bereiken op particuliere eigendommen.»

Veto: Om het even door te trekken naar de vele koten die tegenwoordig leegstaandenken u dat het kamerdekreet een invloed heeft op de leegstand ervan?

Brepoels: «Het zal zeker een invloed hebben, maar de resultaten moeten we natuurlijk afwachten. Door de studenten heeft Leuven wel het voordeel dat wij betrekkelijk weinig leegstand hebben in vergelijking met andere steden. Want wij hebben hier een publiek dat in deze steden komt wonen, wat leegstand niet zo attractief maakt. Als je een leegstaand huis hebt maak je er gewoon koten van. Dat brengt veel meer op dan een gelijkaardig huis in Mechelen. De leegstand boven winkels is in Leuven groot, maar heeft nog niet de omvang van andere steden, omdat men dat soort woningen, dat men niet kwijtraakt aan duurzame bewoners, wel kwijtraakt aan studenten. Het nadeel daarvan was en is in vele gevallen nog altijd dat Leuven wel met veel slechte huizen zit. Als een gezinswoning omgevormd wordt tot studentenhuis, leidt dat tot verwaarlozing omdat dat minder goed onderhouden wordt. Maar de situatie verbetert: die flagrante toestanden van twintig jaar geleden zijn langzaam aan het verdwijnen.»

Over het kamerdekreet zijn al zware discussies gevoerd, onder andere door

Sociale Raad. Wat gaat het effect zijn van het kamerdekreet? Daardoor zijn er vorig jaar ineens heel wat opbrengsthuizen te koop gekomen: mensen die het al niet meer zagen zitten en voor wie het kamerdekreet de beslissende druppel was. Persoonlijk ben ik gelukkig dat een aantal van die huizen opnieuw op de gezinsmarkt zijn gekomen. Wat het echte effect van het kamerdekreet is moet de realiteit uitwijzen. De bonafide eigenaars hebben met het kamerdekreet geen enkel probleem, maar die zijn ook vaak in orde. Daarnaast heb je de groep die van kwade wil is, of die om hun pensioentje aan te vullen twee, drie kamers verhuren. Zij willen echter de moeite niet doen om een keuken in te richten of een douche te plaatsen. Maar het dekreet heeft op zich geen effect op leegstand of verkrotting. Dat kan enkel bepaald worden tot het al dan niet bestaan van een overschot op de markt op een bepaald moment. We zijn nu in zo'n periode. Een studie vorig jaar heeft uitgewezen dat hier 31.000 kamers zijn. De koststudenten moeten hier geschat worden op 25.000 à 26.000, de hogeschoolstudenten mee ingerekend. 5000 kamers bereiken dus een andere doelgroep. Dat kunnen studenten zijn die in Brussel studeren, wat meer en meer voorkomt. Er zijn ook mensen die blijven hangen in Leuven. Bovendien zijn er een aantal kansarmen die hier goedkoop een dak boven hun hoofd hebben: er zijn een aantal eigenaars in Leuven die zich daarin specialiseren. Als je al die groepen bij elkaar neemt, wordt het kameroverschot bijzonder klein, al wil ik er niet echt een getal opplakken. Dat overschot daalt bovendien in de loop van het jaar.»

Hangen

Veto: Het is misschien wel zo dat de kamermarkt kansarmen aantrekt, maar toch schiet dit enigzins zijn doel voorbij als je ziet dat de huurprijs voor gezinswoningen bijzonder hoog is.

Brepoels: «Dat was vorig jaar inderdaad één van de discussiepunten. Want een vrije markt, en zeker een woonmarkt, daarvan zijn de effecten maar op middellange termijn voelbaar. Er is inderdaad veel vraag naar gezinswoningen, maar het aanbod is kleiner dan de vraag. En gezien er een overschot is van kamers, zou de prijslogischerwijze moeten dalen. Maar dat gebeurt dus niet, want in al die jaren van overschotten — dat is begonnen in 91-92 — is de prijs van een kot volgens een berekening van de universiteit ocharme 150 frank per maand gedaald. Dat is belachelijk: het mechanisme van vraag en aanbod werkt dus niet op de Leuvense markt. Het enige effect van dat overaanbod is dat je meer kwaliteit krijgt. Het effect op de gezinsmarkt is gelijkaardig: de prijsdaling verloopt uiterst langzaam, indien het effect zich al zou voordoen. Leuven blijft hoe dan ook een zeer dure stad, zowel kwa woningaankoop als kwa huurprijzen. Dat komt doordat Leuven heel veel tijdelijke bewoning kent, vooral door de studenten. Die mensen zijn bereid veel te betalen. In Leuven heb je een publiek dat hooggeschoold is en veel verdient, maar daardoor blijven die prijzen hoog, en blijven ze ook hoog voor mensen die beslissen om hier duurzaam te wonen. Ik probeer daar greep op te krijgen, al is dat niet gemakkelijk omdat je op lokaal niveau moet handelen.»

Veto: In Leuven zijn bijzondere plannen van aanleg (BPA's) opgesteld om te vermijden dat in bepaalde buurten teveel studenten komen wonen. In hoeverre wordt dat echt nageleefd?

Leegstand: het wettelijk kader

Leegstand en verwaarlozing zijn van die kwalen die mensen zich ongemakkelijk doen voelen in hun eigen omgeving en zich à la limite onveilig doen voelen. Het zijn symptomen en gevolgen van de desurbanisatie, een probleem dat een globale aanpak vereist. Vanaf de jaren tachtig heeft ook de overheid dit ingezien. Een kort overzicht.

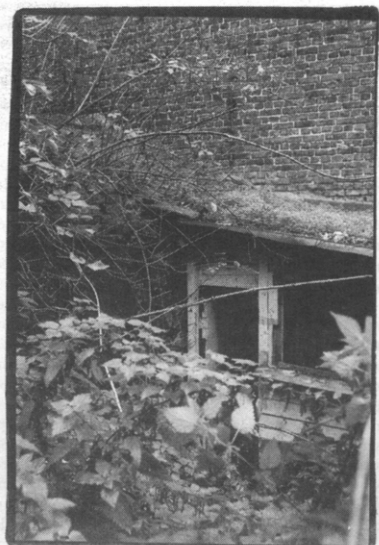
Grosso modo valt de regeling uiteen in een gewestelijk en een gemeentelijk luik. Centraal hierin staat de heffingen die op beide nivo's geïnd kunnen worden. Het bedrag van de eerste heffing in het Vlaamse Gewest is gelijk aan het kadastraal inkomen, tijdens de volgende jaren wordt dit bedrag vermenigvuldigd met het aantal jaren leegstand, met een maximum van vier. Op gemeentelijk niveau kan men opcentiemen (bijkomende belasting berekend op belasting van een hoger nivo) of een eigen belasting vorderen. Dit verklaart waarom de aanpak van leegstand of verkrotting in gemeenten zo kan verschillen.

Naast deze belangrijkste sanctie bestaat er nog een hele rist van mogelijke sancties op leegstand en verkrotting. Dit gaat van het informeren van burgers over ondermeer het plannen, het toewijzen van subsidies en de technische begeleiding bij renovaties tot het recht op onbewoonbaarverklaring of opseising door de burgemeesters.

(rg)

Brepoels: «Je moet oppassen met de formulering: wij maken meer en meer BPA's waarin precies de vermenging van bevolking opgelegd wordt. In de BPA's die we de laatste jaren hebben opgemaakt hebben we een zeer duidelijke formulering van een woning ingebouwd. In die formulering sluiten we een kamerwoning uit. Het probleem van de studentenwoning is er geen van concentratie, maar eerder één van de-koncentratie. Als men morgen een aanvraag indient om een studentencomplex te bouwen op de parking van de Parkstraat, vlakbij de gebouwen van pol en soc, zal ik dat onmiddellijk goedkeuren, omdat het vlak bij een universiteitsgebouw ligt. Als er mij iemand vraagt een woning op de Oude Markt om te vormen tot koten zal ik dat ook doen, omdat het een uitgaansbuurt is. Maar we treffen vooral maatregelen voor die zones die te waardevol zijn voor gezinnen om er gezinswoningen te laten ombouwen tot kamerwoningen. Het BPA is inderdaad een sterk middel voor een stad, maar veel hangt ook af van de controle. Je kan niet voor elk huis controleren of het voldoet aan het BPA.»

Jeroen Lissens
Katrien Darras

Promotie groot-Nederlandse gedachte

U vanaf 1970 kunnen Vlamingen en Nederlanders er gerust in zijn dat hun dierbare cultuur bewaard en zelfs gepromoot wordt. Toen werd namelijk Stichting 'Ons Erfdeel' opgericht en die heeft zich sindsdien beziggehouden met het bekijken, beoordelen, bespreken en verspreiden van de 'algemene cultuur' van de Lage Landen. Zelfs in het buitenland kunnen ze er niet meer onderuit: Stichting 'Ons Erfdeel' bestookt ze met boeken en brochures in hun eigen taal, waarin de cultuur van les plats pays ontrafeld wordt.

tuur, voor een dito publiek. Maar daarmee houdt het niet op.

Deel twee van de missie is ruimer uitgebouwd: het franstalig cultureel blad 'Septentrion. Arts et culture de Flandre et des Pays-Bas', waarin de wederzijdse beïnvloeding tussen de Franse en de Vlaams-Nederlandse cultuur sterk benadrukt wordt. Het tweetalig jaarboek 'De Franse Nederlanden/ Les Pays-Bas Français' wil via wetenschappelijk verantwoorde informatie de samenwerking tussen Europese landen bevorderen, dit keer niet alleen de culturele maar bovendien de politieke, economische en algemeen-maatschappelijke aspecten. Kortom, dit jaarboek wil een bijdrage leveren aan 'een betere verstandhouding in Europees verband'. Het eerste verscheen al in 1976. Een ander jaarboek van Stichting 'Ons Erfdeel' dat de Vlaams-Nederlandse cultuur in het buitenland wil promoten, is het engelstalige 'The Low Countries. Arts and Society in Flanders and The Netherlands'. De engelstalige versie van hetzelfde thema? Toch streeft dit jaarboek een ander doel na: 'een genuanceerde beeldvorming over Nederland en Vlaanderen in de engelstalige wereld'. Het richt zich bovendien op een 'breed intellectueel publiek'. Vandaar dat er op de Vetoreddactie twee exemplaren van dit jaarboek klaarliggen voor de 'intellectuele student'. Er hangt wel een vraagje aan vast (zie kader).

Enkele boeken en brochures zweven zo'n beetje tussen de binnenlandse en de buitenlandse cultuurpromotie. De onderwerpen: het ontstaan van de Nederlandse taal, hedendaagse nederlandstalige proza en poëzie, hedendaagse Vlaamse en Nederlandse schilders en beeldhouwers en

stukje geschiedenis van België en Nederland met daarin de eenheid en verscheidenheid tussen beide. Allemaal zijn ze in verschillende talen uitgegeven, die van het ontstaan van de Nederlandse taal zelfs in 22 talen. Daarmee wordt alleszins op een breed publiek gemikt. Ook uit deze categorie kan een gelukkige student het boek 'Hedendaagse beeldhouwers in Nederland en Vlaanderen' winnen. Keuze uit de Nederlandse, Franse, Duitse, Engelse of Spaanse versie (zie eveneens kader), sukses.

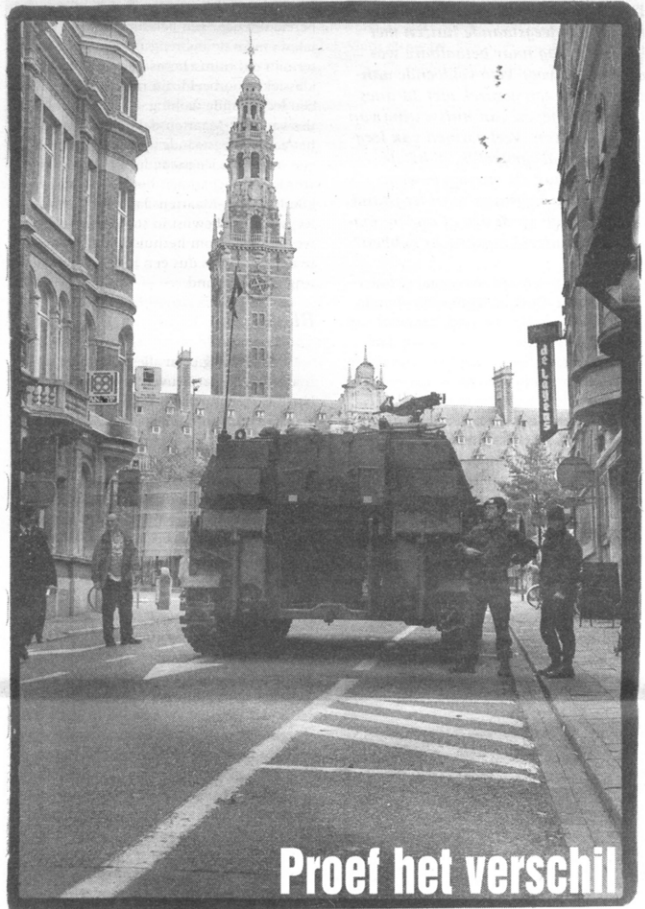
Karlien Fluit

Culturele samenwerking bevorderen tussen de nederlandsprekenden en de Vlaamse en Nederlandse cultuur bekend maken in het buitenland. Dat is naar eigen zeggen hetgeen waarmee Stichting Ons Erfdeel zich bezighoudt. Het cultureel tijdschrift van deze stichting neemt het eerste deel van de missie voor haar rekening. Dit blad verscheen voor 't eerst in 1957. Vijf keer per jaar beschouwingen over letterkunde, beeldende kunsten, muziek, teater en film. Zeg maar zowat alles wat onder de term 'algemene cultuur' valt. Maar ook af en toe artikelen over maatschappelijke verschijnselen, kwestie van een zeker evenwicht te behouden. Vlaamse en Nederlandse kul-

Ons Erfdeel schenkt weg

Voor degenen wier kennis van de beeldhouwkunst niet verder gaat dan het beeldje van Fonske op het Fochplein of de Kotmadam op de Oude Markt, en daar dringend iets aan willen veranderen, publiceerde de stichting 'Ons Erfdeel' recentelijk het boek 'Hedendaagse beeldhouwers in Nederland en Vlaanderen'. Het gaat om een soort encyclopedie van de actuele beeldhouwkunst in de Lage Landen. Achtereenvolgens besteden de auteurs aandacht aan verschillende beeldhouwers uit Nederland en Vlaanderen. Bij elke kunstenaar wordt een uitleg gegeven over leven & werk, met daarbij een afbeelding en een bibliografie. Niet alleen grote namen als Panamarenko, Henk Visch of Thierry de Cordier komen aan bod, maar ook jongere kunstenaars als Peter Rogiers of Carlo Mistiaen worden opgenomen. Veto wil diegene die niet weet waarmee zijn boekenkast te vullen, of zijn cultuurkennis en daarbij meteen ook zijn talenkennis wil bijschaven een handje helpen. Wij geven niet enkel een Nederlandse, maar ook een Franse, een Engelse, een Duitse en — waarom niet — ook een Spaanse versie van dit boek weg. Kom op woensdag naar Veto met een antwoord op de vraag waarvan de naam Panamarenko de artistiek vervormde afkorting is, en win.

(kad)

Proef het verschil

Hotmail en Yahoo door de KU Leuven afgeblokt

Sluikreklame via Internet kan niet langer

U-mail is op zich een prachtig iets. Binnen enkele seconden stuur je ermee goedkoop een bericht de wereld rond. Geen postzegels, geen weken vertraging, geen afschuwelijk hoge telefoonrekeningen, ... gewoon even intikken op de computer wat je te zeggen hebt en het send-knopje aanklikken. Maar dat weten minder bona fide sujets natuurlijk ook. Met e-mail beschikken zij over de mogelijkheid om je — zonder dat je erom vraagt — te overstelpen met reclame, propaganda, enquêtes en meer van die ongewenste informatie. Ook de KU Leuven wordt met dit probleem gekonfronteerd, maar blijft niet bij de pakken zitten.

Alle studenten die ingeschreven zijn aan de KU Leuven krijgen van de unief een e-mail adres in de vorm *voornaam.achternaam@student.kuleuven.ac.be*. Probleem is echter dat je, om je post te lezen of te verzenden, moet weten hoe je kan inloggen op de server van de KU Leuven. Omdat dit niet voor iedereen evident is, verliezen heel wat studenten een e-mail adres bij zogenaamde Internet Service Providers (ISP). Dit zijn grote bedrijven die via hun site op het

World Wide Web ondermeer e-mail adressen aanbieden aan ieder die daarin geïnteresseerd is, vaak zelfs helemaal gratis. Hotmail en Yahoo zijn zulke ISP's. Voordeel van die adressen is dat je je post overal ter wereld kan opvragen van zodra je een internetcomputer hebt. Het gaat dan immers om web based e-mail, los van de vaste server van de KU Leuven.

Stel nu: je bent student aan de KU Leuven, je hebt zo'n ISP-adres en je wil een mailtje sturen naar je prof. Wat blijkt: je krijgt géén antwoord van je prof. In plaats daarvan krijg je het bericht dat je mail niet wordt toegelaten op het netwerk van de KU Leuven. Je post wordt met andere woorden geblokkeerd door de systeembeheerders van de universiteit. En wel omdat jouw ISP (Hotmail, Yahoo, ...) of haar gebruikers zich bezondigen aan 'spammen'. In een eerste reflex vrees je dat je per ongeluk (natuurlijk!) een e-mail adres hebt genomen op de site van een kinderprostitutie-netwerk, maar gelukkig blijkt 'spammen' daar niet meteen iets mee te maken te hebben.

Spammen is namelijk het versturen van e-mail berichten — reclame, propaganda, enquêtes, ... — naar personen (zoals studenten en personeelsleden van de unief) die hier eigenlijk niet om vragen. Het wordt

ook aangeduid met de term UCE: *Unsolicited Commercial E-mail*. De site van de KU Leuven geeft meer uitleg: "De mails hebben geen nut voor de academische functies van het grootste deel van de ontvangers. De spannende bedrijven of personen aanzien dit als een marketing techniek om hun boodschap op een goedkope manier over te brengen, de meeste ontvangers van spams vinden het uiterst vervelend. [...] Bovendien is spammen in ons land, en in de meeste andere landen, wettelijk verboden, vermits men ongevraagd gebruik maakt van middelen (schijfruimte, telefoonkosten, ...) waarvoor de ontvanger moet betalen. Meestal zijn spammers ook niet in orde met de wet op de bescherming van de persoonlijke levensfeer." Er wordt een onderscheid gemaakt tussen actieve en passieve spammers. Actieve spammers zijn sites die duidelijk handelen als spammer door ongewenste reclame- of andere berichten te versturen. Passieve spammers spammen zelf niet maar verhinderen gebruikers van hun site niet om die te gebruiken om te spammen.

Toch blijkt de bescherming van studenten en personeel tegen ongewenste mails niet belangrijkste reden voor de KU Leuven om bepaalde sites te blokkeren. En ook van sensuur is er volgens Florizoone René van

het Leuven universitair dienstencentrum voor informatika en telematika (Ludit): "De hoofdbekommernis is vooral de beheerbaarheid van al die binnenkomende gegevens. Het gaat om een heel praktisch reëel probleem. Het heeft op geen enkele manier met sensuur te maken. Er zijn ook geen criteria die bepalen welke sites wel en welke niet kunnen worden geblokkeerd. En het is niet noodzakelijk dat iemand bij ons een klacht heeft ingediend. Wij kijken alleen in hoeverre het voor ons beheerbaar blijft of niet, in hoeverre wij genoeg schijfruimte hebben of niet."

Tot nu toe werden zo'n honderd sites door de KU Leuven afgeblokt, waarvan Hotmail en Yahoo de grootste zijn. Voor heel wat studenten betekent dit dat ook hun mail afgeblokt wordt of zal worden van zodra zij naar een KU Leuven adres mailen, ook wanneer zij niet spammen. Betekent dit dan dat zij gewoonweg niet meer naar bijvoorbeeld een prof kunnen mailen? Herman Van Uytven, diensthoofd van het Ludit stelt gerust: "Personen die te goeder trouw gebruik maken van een afgeblokte provider kunnen zich laten registreren. Aan hen wordt via e-mail eerst uitgelegd waarom hun mail afgeblokt is en megedeeld dat zij zich kunnen registreren en hoe zij dat moeten doen. En dan kunnen zij met hunzelfde adres toch mail versturen naar de KU Leuven. Dat hebben nu al zo'n 500 personen gedaan."

Kristof Daniels

Voor meer info over spammen en de KU Leuven spam blocking policy: <http://www.kuleuven.ac.be/ludit/metserv/spam.html>

Ren je rot

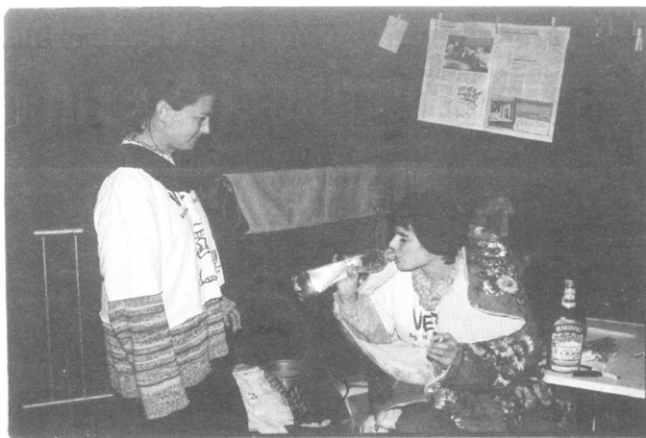
Ee jaarlijkse gebeurtenis waar menig studentenkring zijn nieuw standje kan tonen aan de buitenwereld en waar studenten hun lijfjes terug in een Schwarzenegger-vorm kunnen gieten, is natuurlijk de 24-uren-loop, georganiseerd door Sportraad. De 24-uren is het evenement waar iedereen (schacht of geen schacht) zich rustig kan uitleven. De bedoeling van deze activiteit is op een rekreatieve manier wat competitieve geest te brengen tussen de verschillende fakulteiten, kringen, peda's en andere organisaties uit het studentenmilieu. Het trekt dan ook niet voor niets zo'n slordige 15.000 toeschouwers.

Aangezien de vredespijp terug ingeruild is voor de tomahawk, zal ook dit jaar de spanning weer te snijden zijn tussen VRG en Ekonomika. Daarnaast is er ook de vraag of de kleinere kringen terug uit de schaduw kunnen blijven van hun grotere broers, zoals vorig jaar. Kortom de verwachtingen laaien weer hoog op. Maar meer nog dan op sportief gebied willen de kringen elkaar overtreffen met hun standjes en aanverwante speeltuinen. Vorig jaar viel vooral de Landbouwkring op met een originele konstruktie. Om de sport toch nog een plaatsje te geven in dit gebeuren, dienen we ook nog te vermelden dat het een natuurwet is dat Apolloon (Sportkot) iedere jaar de race wint. Vorig jaar draaiden de spierballen van Heverlee er 903 toerkes door; dat waren er 26 meer dan VTK. Zal de loop van de geschiedenis veranderen deze week?

Omdat niet iedereen in staat is om de darmen uit zijn lijf te lopen en sommigen liever van het leven willen genieten aan de kant van de toog, zijn er ook een aantal

nevenactiviteiten voorzien. Een waarachtige cyber-tent zal er speciaal voor jullie neergepoot worden. Iedereen kan er gratis surfen op het Internet en daarenboven online de verslaggeving over de 24-uren volgen. Maar dit is nog niet alles: nadat u zich half buiten bewustzijn heeft gelopen, kan u in de Kura-tent een stomme film (met live-begeleiding) meepikken. Er zal ook een podium geplaatst worden waarop enkele groepjes het zweet vanonder hun oksels spelen. En wanneer dit allemaal u nog niet kan boeien, zijn er nog altijd de vele standjes waar u al wat ongezond en lekker is, kan opsmikkelen. Zo zal ook het VETO-team dit jaar aanwezig zijn met een sober doch krachtig standje. Oproep om daar dan ook eens langs te gaan. U zal er gekonfondeerd worden met het lievelingsgerecht van iedere journalist: lettertjes-soep.

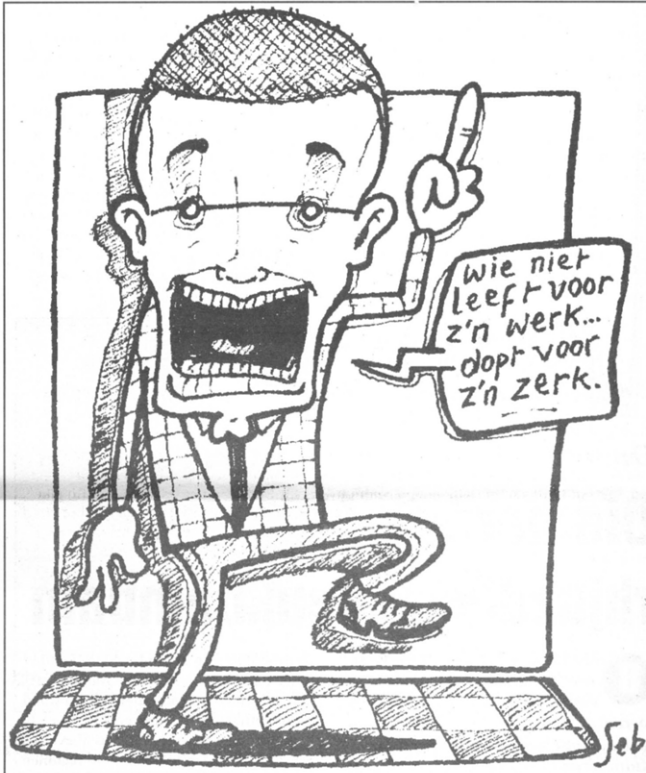
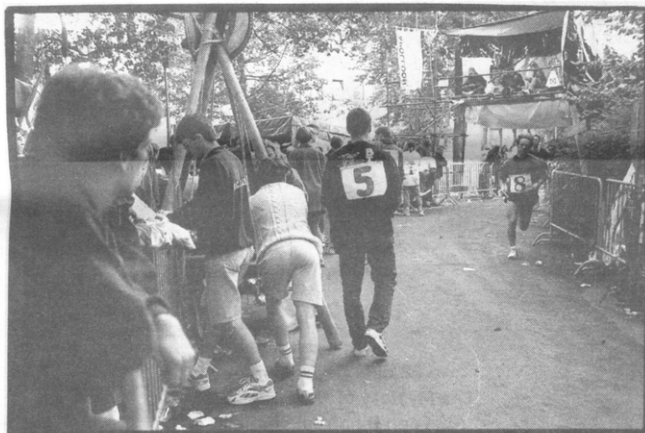
Eventjes praktisch: De 24-uren-loop wordt in gang geschoten op dinsdag 20 oktober om 20.00 u 's avonds, en zend zijn zonen en dochters om de piste heen tot

woensdag 21 oktober om 20.00 u. Deze titanenstrijd vindt plaats op het Universitair Sportcentrum Heverlee. Het evenement zal

door een openings- en einderemonie opgeleurd worden

Kristof Schuurmans

Brood en spelen

Na een jaar afwezigheid is Kultuurraad weer aanwezig op de 24-urenloop van Sportraad. Weerom wordt de arena bezet, zij het niet met een dancehall, maar met een reeks konserten. De sympathieke muzikanten van het Lemmensinstituut zullen voor een keer niet de reaktionaire hardbop brengen die we kennen van jazz op zondag in het Stuc, maar daarentegen het experiment koesteren. Meteen daarna krijgen we een eerste hoogvlieger — aan brandende lianen, wel te verstaan — met Tarzan, een kollektief dat als enige inzet een poging onderneemt om zacht te landen, en hiertoe meerdere muzikale genres doorkruist. Top of the bill is het Zappa-eske kwartet Caravan Cockpit dat zich van tijd tot tijd aanvalt met blazers en strijkers. Ditmaal laten ze de pogeschiedenis achterstevoren en binnenstebuiten los op de film TNT Jackson. Van middernacht tot het ochtendkrieken verzorgt faktor Moos van Dead (Da ekstravaganza alternativa days) een *Incredibele Psychotronic Picturemania*: demonen, kung-fu, vampieren, horror, zombie's, zwarte humor en moordgrieten. Enfin, brood en spelen dus, zoals het past in een arena. Dit is meer dan uitblazen na enkele rondjes in kuiten en leden.

Programma Kultuurraad

- 20.00 u: jazzgroep Lemmensinstituut
- 21.00 u: Tarzan
- 22.00 u: Caravan Cockpit & TNT Jackson
- 24.00 u: 'Dead's Incredibele Psychotronic Picturemania

(jp)

Q-02 brengt muziek voor altviool en perkussie op Uur Kul'tuur

Voor mij een watertje graag

Elke woensdagmiddag kunnen studenten, universiteitspersoneel en Leuvenaars gratis profiteren van een brok cultuur. Deze wordt hapklaar aangeboden door de cultuurcommissie van de unief. Er komt naast teater, film, dans en literatuur ook veel muziek aan bod, met deze week een stap in de hedendaagse gekomponeerde muziek. Het Brusselse ensemble voor hedendaagse kamermuziek Q-02 brengt een programma voor altviool en perkussie.

Het Uur Kul'tuur is gemeenzaam bekend, maar telt onder haar bezoekers vaak meer

gepensioneerde Leuvenaars dan cultuurminnende studenten. Misschien is het programma iet of wat ouderwets voor de student die zich graag hip voelt. Of misschien geniet deze laatste meer van een stevige boterham tijdens de middag.

Of het volgende Uur Kul'tuur een hoogtepunt wordt, moeten we nog even afwachten. Het programma is op zijn minst opmerkelijk. Het Brusselse Q-02 is een ensemble voor hedendaagse kamermuziek dat overeenkomstig het enzym waaraan het haar naam ontleent energie wil vrijmaken op konserten. Nu ja, een naam als Q-02 doet op een manier ook verdracht veel aan bronwater en herbronning denken: een mix van postmodernisme en kneuterigheid.

De basisprincipes van het ensemble zijn hier evenmin vreemd aan: openheid en nieuwsgierigheid, creativiteit, konstruktieve kritiek... allemaal welbekende dooddoeners.

Houtblok

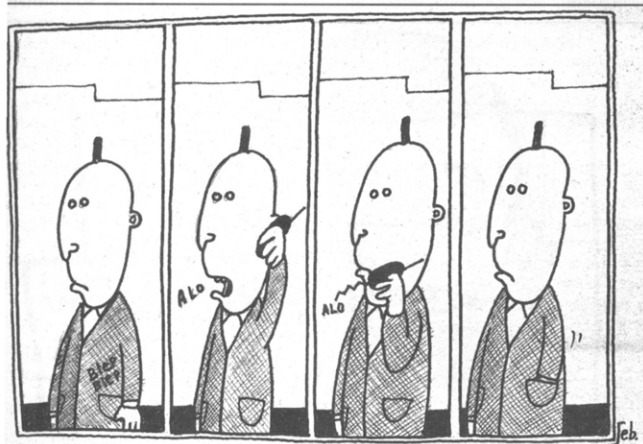
De bezetting viool-perkussie werd reeds meermaals erg geschikt bevonden om het muzikale experiment te drijven. Denk bijvoorbeeld aan The Revolutionary Ensemble van Leroy Jenkins en Jerome Cooper in de jaren zeventig, dat vanuit de bezetting aan vormonderzoek wilde doen. Ook in Q-02 is het zoeken naar nieuwe vormen aan de orde. Een bezetting viool-slagwerk kan immers niet zomaar traditionele vormen als de sonaten remixen. De mystiek aandoende oosterse muziek biedt hier soelaas. De melancholische altviool uit het westen vindt in een eterische wind van tikjes en belletjes een interessant ritmisch-melodisch substraat. Het oosterse slagwerk bevat zowel een aanhoudende pulsatie als een synkopering en een verkaveling in fragmenten, waarbinnen de altviool zich kan manifesteren. Beide instrumenten

doorkruisen elkaar dan voortdurend, maar komen elkaar ook nu en dan tegen, gedreven vanuit hun eigenheid van aanzwelling en ontspanning.

Het werk 'Redwood' (1967) van Paul Chihara volgt precies deze weg. Het stuk is geïnspireerd op bomen en Japanse houtblokprints. Dit gedrukte artisaan heeft steeds dezelfde grootte, hetzelfde kader, maar ziet er desondanks geen tweemaal hetzelfde uit. Die uniformiteit van dimensie inspireert de drang naar variatie in de Japanse stilheid, en heeft aandacht voor de overeenkomsten tussen de altviool en het slagwerk in de subtiele trilling van snaren en vellen.

Verder krijgen we werk te horen van de modernistische grootmeester John Cage, die zowel met de stilte als met dobbelstenen goed overweg kon. Het derde stuk is van de hand van Linda Bouchard en luistert naar de naam *Pourtinade* (1983). Hier wordt een keerpunt van de gekomponeerde muziek in haar zoektocht naar nieuwe fdiomen geïllustreerd. Een strak gekomponerd stuk dat elk detail wil beheersen gunt de uitvoerder toch enige vrijheid: door de vijf delen met abstracte muziek naar eigen goeddunken te ordenen, kan de uitvoerder zijn persoonlijkheid laten zien. Componisten hebben wel meermaals naïeve onzin uitgekraamd, terwijl ze desondanks erg boeiende muziek schreven. De konsertganger kan op zo'n moment maar beter zijn oren de kost geven.

Jeroen Peeters

Dubbelkonsert van Vandal X en 16-17 in Stuc

Die hard (x 4):

rhjbdzkyzndeukbambam

Deze week is het in Leuven feest voor melomannen. Het Festival Van Vlaanderen draait op volle toeren, een UUR KULTUUR brengt hedendaagse gekomponeerde muziek. Cultuurraad verzorgt enkele optredens tijdens de 24-urenloop. Op donderdag reden in Stuc de groepen Vandal X 'n 16-17 aan. Naast de genoemde ernstige, dansbare en meer ludieke muziek is er dus ook wat wils voor liefhards. Het veelbelovende impro-konsert van het New Yorkse genie Joe Morris is helaas afgelast.

le bent jong en je wil wat. Honderd meter sprint lopen bijvoorbeeld. Dat wil zoveel zeggen als alles in één keer geven, zonder omkijken. Of er nog nagedacht wordt is onduidelijk. Het Limburgse duo Vandal X behoort ongetwijfeld tot de gescheitste categorie, zij het dat de jongens geen loop-schoenen, maar één gitaar, drums en een radio als medium gebruiken. Op zulke instrumenten alles tegelijk geven resulteert in een erg dense en hevige muziek. Doe er nog een batterij versterkers bij en we hebben een dubbele portie spek voor de bek van diehards.

De muziek van Vandal X levert als vantsprekend een intense ervaring op, die zachter ook muzikaal boeiend is. Inventiviteit komt inderdaad wel vaker voort uit een beperkte bewegingsvrijheid. Deze muzikale rijkdom die doorheen de *noise* en slagenregen oplicht wordt duidelijk ook gewaardeerd in de juiste kringen. Vandal X is momenteel namelijk volop in de weer met de opname van een tweede album dat ergens in december in de winkel zal liggen. Voor

de produktie van deze plaat slaagden de jonge Limburgers erin Steve Albini te strikken. Albini is een rot in het vak, zo stond hij ondermeer al Nirvana en PJ Harvey bij.

Nog meer geweld, 16-17 is al evenzeer een groep die zich in de hardere regionen van de muziekscene begeeft. Drummer Michael Wertmüller was al eerder te gast in Stuc, op een improvisatiesessie met Peter Brötzmann en Nicky Scopelitis. Wertmüller was toen overigens de enige die niet uit de toon viel, maar als een lokomotief ellenlange reeksen figuren trommelde — op dat ogenblik drum&bass avant-la-lettre. Bas-klarinetist Alex Buess is eveneens eerder aan het werk te zien geweest in het Leuvense kunstencentrum, namelijk in een *impro*-project met Paul Schütze. Dat project droeg de naam Phantom Village en was een kleinere live uitvoering van de stunt met de virtuele groep Phantom City.

Ook nu komen beide heren met een verrassende groep, aangevuld met Damien Bennett van Techno Animal op bas. Ditmaal is er slechts een minimum aan improvisatie, waarschijnlijk een grotere garantie op muziek die zich niet met saai gepruts inlaat. De groep opereert min of meer binnen het *idivom* van het Digital Hardcore Label dat onder de hoede staat van Alec Empire, een killer die reeds op overtuigende wijze menig technofanaat een poepje liet ruiken. De muziek van 16-17 is minder grillig, maar wel even spetterend: loeiharde noisejungle met een mix van sampling en live geweld op bas en drums. Op het podium is deze muziek purgerend — om een eufemisme te gebruiken — maar op CD verliest ze veel van haar pluimen. Laat deze kans dus niet schieten. Knal — bam

Jeroen Peeters

Cultureel Centrum Leuven

POPSCENE

wo 28 okt : De Dolfijntjes XL
'The Mystery of the Leaping Fish'
- een theateraal concert

do 5 nov : De Alpenzusjes
'De Factorie'
- gestoord absurdistisch muziektheater

di 10 nov : Rory Block
'Confessions of a blues singer'

do 19 nov : Métalvoice
Do Hit - spectaculair concert van de vroegere 'Tambours du Bronx'

do 26 nov : Wim Mertens
Integer Valor - Nieuw werk van de meester van de repetitieve muziek

do 10 dec : Guy Swinnen
Ex -Scab met debuut CD 'Hazy'

MINNEPOORT - 20 uur
(behalve Alpenzusjes - 5 nov : Wagehuys)

kortingen -26 jaar = -20%

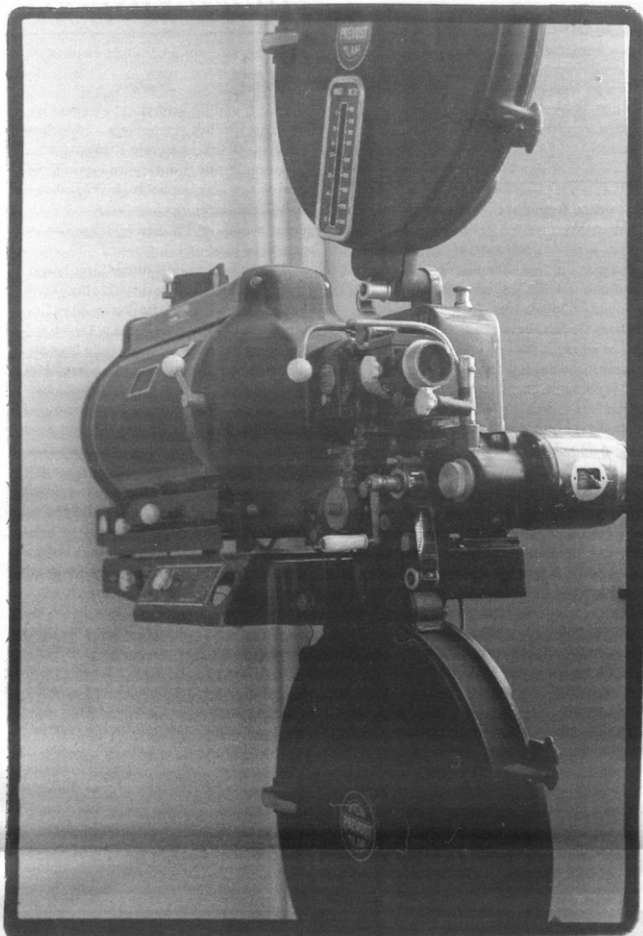
Informatie: 016/23.8427 - Reservatie: 016/22.21.13

Elke woensdag onvermoede filmparels

Oewel slechts bij weinig studenten bekend, biedt het Vlaams Filmmuseum en -archief in de Vander Kelenstraat toch een interessante filmprogrammatie. Bovendien viert de instelling dit jaar zijn tienjarig bestaan. Tijd voor een terugblik dus.

Het Vlaams Filmmuseum en -archief heeft drie doelstellingen. Ten eerste gaat het museum op zoek naar alles wat te maken heeft met de Vlaamse, Belgische en Nederlandse film en bewaart het museum deze informatie. Zo biedt het museum een bibliotheek met boeken, tijdschriften, foto's, affiches, draaiboeken en persknipsels. Een tweede doel van de instelling is de wekelijkse vertoning op woensdag van een film uit het archief. Tenslotte is er in het museum ook een permanente tentoonstelling over de technische evolutie van de zevende kunst met een uitgebreide kollektie aan filmmateriaal zoals een mengtafel, camera's en projectoren.

Het museum vierde afgelopen maand zijn tiende verjaardag, maar de voorgeschiedenis ervan gaat terug tot in 1983. Dat is het jaar waarin de Heverleese Filmgroep in samenwerking met de Stad Leuven een tentoonstelling organiseerde naar aanleiding van het negentigjarig bestaan van de film. Hier ontstond het idee om in Leuven een filmmuseum te openen. De mensen van de Filmgroep werden hierbij gesteund door een voorstel van de Vlaamse Raad voor de oprichting van een Vlaams Filmmuseum. In Brussel bestond op dat moment al het 'Koninklijk Belgisch Filmarchief', maar dit museum besteedt weinig aan de Vlaamse film. Het was echter wachten tot 1987, het jaar waarin het Leuvense Stadsbestuur haar fiat gaf voor de oprichting van het 'Vlaams Filmmuseum en -archief'. Een jaar later opende het museum zijn deuren voor het publiek in de toenmalige lokatie in de gebouwen van de Vlaamse Leergangen in de Boekhandelstraat. Tijdens

(foto Jimmy Debruyne)

Filmreeks in Stuc

Kort vrouw

En van de vernieuwingen die dit jaar binnen de filmprogrammatie van Stuc werden doorgevoerd, is Showcase. Hiermee wil het kunstencentrum een kans geven aan nieuwe videoprodukties en kortfilms.

Deze week mag Cinenova uit London de spits afbijten met 'Growing up a Girl!'. Cinenova legt zich vooral toe op het uitbrengen van films en video's door en over meisjes en vrouwen, en met 'Growing up a Girl!' is het niet anders. Het is een verzameling van acht korte films van wisselende kwaliteit en stijl, maar met één gemeenschappelijk kenmerk: ze zijn alle acht gemaakt door vrouwen en geven ook allemaal een portret van (jonge) vrouwen in onze huidige samenleving.

'Monique' van Yvonne Welbon is een intimistische kortfilm met grauwe stille beelden van asfalt, een fiets en de silhouetten van enkele personen. Een off-screen vertelt over hoe racisme ingebakken zit in de Amerikaanse maatschappij. Een beetje in dezelfde lijn ligt 'Girl' van Carol Morley, die ook werkt met dezelfde techniek: beelden zonder actie, begeleid door een stem. Hierdoor krijg je de indruk dat iemand herinneringen ophaalt, bladerend door een foto-album. Hier staat het conflict tussen een meisje en haar vader centraal.

Daarentegen is 'Back to Josie' van Alix

Mumford een eerder konventionele film die het verhaal doet van een lange, warme zomerdag en twee jonge mensen. De relatie tussen Tom en Josie staat op springen als Josie's fascinatie voor de danseres Josephine Baker ekstreme vormen begint aan te nemen. 'The Week Elvis Died' is een heerlijk, grappig en kitscherig aandoend serebeeld van de late seventies. Karen, die op school voortdurend gepest wordt, vindt enkel troost bij haar konijn Elvis. Op een dag wordt haar droom werkelijkheid: ze mag op de radio met haar idool, de dj Tony Blackburn. Ook Sarah Turner pakt de thematiek met 'Sheller Shares her Secret' op een lichtvoetige manier aan. Hier neemt een meisje op een ondeugende manier wraak op haar vader, die haar tegenover haar vriendjes vernederde. Megan Siler verwijst in 'First Base' het Hollywood-klicke van vrouwen als konkurrenten naar de vuilbak. In 'First Base' zien we immers twee tieners die jongens niet tussen hun relatie laten komen.

Cathy Cook combineerde onder de veelbetekenende titel 'The Match that Started my Fire' beeldmateriaal van wervelende roken, machines en vissen in de oceaan met telefoongesprekken die bol staan van de girl-talk over seksuele ontdekkingen en fantasieën. Tenslotte is er nog 'If 6 was 9' van de Finse Eija-Liisa Ahtila, die bij de vorige film aansluit. Vijf jonge vrouwen vertellen over hun seksuele ervaringen.

Bert Balcaen

het openingsweekend kwamen bijna duizend mensen kijken naar oude Vlaamse films, waaronder ook een paar over Leuven.

In datzelfde jaar nog werd de vzw 'De vrienden van het Vlaams Filmmuseum en -archief' boven de doopvont gehouden, die zich met de praktische werking van het museum zou bezighouden. Het museum werd draaiende gehouden door vrijwilligers van deze vzw. Na twee jaar bezat het al

zevenhonderd vijftig films en waren er vierduizend vijfhonderd mensen over de vloer geweest. Ook werden een aantal films gerestaureerd zodat ze weer vertoond konden worden. Maar het werd stilaan duidelijk dat het museum niet door vrijwilligers alleen kon gedragen worden. De Stad Leuven kon echter de kosten voor vast personeel niet dragen en daarom werden er onderhandelingen gestart met de Vlaamse gemeenschap.

In 1991 verhuisde het Vlaams Filmmuseum en -archief naar zijn huidige gebouwen in de Vander Kelenstraat, waar een nieuwe projectiezaal en een opslagruimte voor filmkopieën werd gemaakt. De negatieven en originelen liggen echter nog altijd in de kluis van de oude Kredietbank, waar ze op de juiste manier bewaard kunnen worden. In de daaropvolgende jaren groeide het museum gestadig. Er kwamen nieuwe films in het archief, oude werken werden gerestaureerd en de vertoningen op woensdag gingen door. Verder waren er samenwerkingen met onder andere het Katholiek Info- en Documentatiecentrum (Kadoc) en het maandblad 'Film en Televisie'. Maar het praktische probleem van een vrijwilligerswerking en de krappe financiës bleven. Er was immers nog steeds geen erkenning of toelaging door de Vlaamse Gemeenschap. Als reactie hierop werd in 1996 de beheerraad uitgebreid met personaliteiten uit de filmwereld waaronder Stijn Coninx, Robbe de Hert en Frank Van Passel, die voorzitter werd. Hij zorgde ervoor dat de Vlaamse Gemeenschap eindelijk het museum erkende en een kleine toelag gaf. Van Passel moest echter zijn ontslag geven als voorzitter van de beheerraad en werd vervangen door Jo Röpkcke.

Eind vorig jaar bezat het Vlaams Filmmuseum en -archief naast een groot aantal filmtoestellen vierduizend films, wat neerkomt op zevenenzeventig procent van de Vlaamse langspeelfilms. Ondertussen brengt de Stad Leuven het oude Ritus-gebouw in orde als geklimatiseerde opslagruimte voor het bewaren van filmnegatieven in optimale omstandigheden. Blijft echter het feit dat al het werk neerkomt op de schouders van de vrijwilligers en dat de toelag van de Vlaamse Gemeenschap te klein is om eigen voltijds personeel aan te werven.

Bert Balcaen

Het Vlaams Filmmuseum en -archief vertoont elke woensdag om 14.00u en om 20.00u een film in projectiezaal boven de Fonoteek van de Stedelijke Openbare Bibliotheek. Er wordt per maand geprogrammeerd. In oktober is het thema "En garde! Schermen!", met nu woensdag nog de Nederlands-Amerikaanse actiefilm "Flesh & Blood" van Paul Verhoeven en volgende week "Robin, Men in Tights", een Amerikaanse komedie van Mel Brooks. Volgende maand staat in het teken van "Wapenstilstand WO I - Boerenkrijg".

Masereelclub

Massereelclub V.Z.W.

Ierse Predikherenstraat 25

3000 Leuven

016 / 22 59 24

Ontmoetingsplaats voor linksprogressieven.

Openingsuren praatcafé

Woensdag : 20u30 tot 1u

Vrijdag : 20u30 tot 1u

Zaterdag : 20u30 tot 1u

Ook homo's en lesbiennes welkom.

Vergaderruimte ter beschikking.

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn. Liefst op diskette via e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1.5 getikte bladzijde met dubbele interlijn) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Studentenspeech

(1)

Bedroevend is uw reactie, meneer Bauer. Vorige week liet u zich in een lezersbrief schamer uit over de studentenspeech en de persoon die hem voorbracht. U zette de term studentenspeechverwoordiger tussen aanhalingstekens. U stelt de speech voor alsof het enkel de mening is van deze ene persoon. U stelt zelf dat u al drie jaar op Kringraad zit voor uw kring. Dan zou u toch moeten weten hoe een studentenspeech tot stand komt. Eerst is er een Open Algemene Vergadering (OAV) waar alle geledingen van de Leuvense Overkoepelen de KringOrganisatie (Loko) en de kringen op uitgenodigd zijn. Hier worden de thema's vastgelegd. Daarna is er een redaktiecommissie die de opinie van de vergadering probeert te vatten in een sluitende tekst, en daarna nog eens een OAV die het gedane werk van deze commissie verbetert waar nodig. De kringen hebben zodoende het laatste woord over de hele tekst, haar inhoud en haar bedoeling.

Op deze laatste OAV wordt tevens een persoon gekozen die de speech gaat voorlezen. Eenieder mag zich hiervoor kandi-

daat stellen. Democratischer kan mijns inziens nauwelijks. De persoon die hem voorlas, is tevens één van de drie vertegenwoordigers op de Akademische Raad. Ik geloof dan ook dat uw schampere omerking totaal ongepast was. De geloofsbrief van Loes Geuens behoeven geen verdediging, ze spreken voor zichzelf. Het is onaanvaardbaar dat u de speech met de persoon vereenzelvigd, u weet goed genoeg dat het om een speech van de kringen gaat.

Daarbij komt nog dat u uw brief baseert op de verslaggeving in De Standaard. Een kwaliteitskrant weliswaar, maar niet altijd even correct. Waarom kon u niet — u bent toch al drie jaar vrouwend met Kringraad, herinner u — eens met Kringraad of een andere geleding contact opnemen. Dan had u een exemplaar van de speech kunnen bekomen en hem deftig nalezen. Over uw kritiek op de speech wil ik het niet hebben. U heeft uw eigen mening en die misken ik niet. Het stelt mij echter teleur zo een gratuite aanval op de studentebeweging te moeten lezen van een vertrouwde kringmedewerker. Het stoort te moeten merken dat u na drie jaar samenwerking met Kringraad niet in staat bent tot een konstruktieve dialoog, maar het intendeend nodig vindt op een laag-bijde-grondse manier onze werking aan te klagen. U gebruikt de helft van uw tekst om op de boodschapper te schieten in plaats van op de boodschap. Ik weet dat ik hier dezelfde fout maak, maar uw bood-

schap viel voor mij volledig in het water door uw kleinzielige manier van te kenbaar te maken. Mijn excuses hiervoor.

Steven Van Dessel,
Aanvullende Opleiding Informatika

Studentenspeech

(2)

De speech van de studentenbeweging bij het begin van het academiejaar, waarin de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (Loko) onder meer opriep tot een reflectie omtrent het licentieplichtvak *Vraagstukken uit de Godsdienstwetenschap* (VudG), weekte heel wat reacties los. Een bijdrage van een agnosticus mag niet ontbreken.

Om te beginnen is onder jarenlange druk van de studenten de vakinhoud van VudG zeer sterk opgeschoven in de richting van etisch-filosofische thema's. De katechese is weggedroomd; universele, meestal etische thema's kwamen in de plaats. Het vak is slechts impliciet wervend voor het kristelijk geloof. Op het examen wordt geen geloofsbelijdenis verwacht, wel de opsomming van de in de cursus aangereikte godsdienstwetenschappelijke argumenten (zoals dat hier in Leuven de weinig loffelijke gewoonte is). Voorts bepaalt de levensbeschouwing van de docent altijd de keuze en de behandelingswijze van filosofische en etische thema's. Er zijn bijvoorbeeld honderd manieren om in de les filosofie of etiek Nietzsche te bespreken, respectievelijk niet te bespreken. Wanneer het vak *Vraagstukken uit de godsdienstwetenschappen* om levensbeschouwelijke redenen geschrapt wordt, horen — wanneer ze door een gelovig docent worden onderwezen — ook de vakken *Inleiding tot de wijsbegeerte* (eerste kan) en *Etiiek* (tweede kan) in vraag te worden gesteld. Ook vrijzinnige, humanistische docenten leggen overigens sterke, in hun geval links-liberale aksenten. Aangezien het jonge publiek die standpunten meestal deelt, valt dit ofwel niet op of het wordt als positief ervaren (eens geen dode kakkewiet die gewoon zijne wereldvreemde

kursus staat te geven). Vragen de studenten niet om leermeesters in plaats van om profen? Ten derde kan het als nietgelovige geen kwaad de argumenten van je tegenstander eens aangereikt te krijgen. De sirkulatie van vrijzinnige standpunten in de media en aan de unief voorkomt eenzijdigheid en indoktrinatie van de student.

Niettemin stel ik twee wijzigingen voor. Om te beginnen zou ik van het vak VudG gedeeltelijk een keuzevak maken. Plichtvakken zijn überhaupt niet aan te raden. De interne motivatie van vele studenten voor een opdracht neemt af wanneer ze ertoe worden verplicht (de externe motivatie onthoofd de interne motivatie). Het gevoel zelf een vak te hebben gekozen voorkomt veel gemor. Men kan de licentiestudenten dus beter laten kiezen tussen twee levensbeschouwelijke vakken, één van gelovig en één van vrijzinnige inslag. Ten tweede laat men de studenten best de keuze tussen een mondeling (of schriftelijk) examen en een scriptie. Nietgelovige studenten die toch voor het vak VudG kozen, kunnen in een scriptie beter hun alternatief voor een gelovig, in de lessen aangereikt standpunt beargumenteren.

Kristof Messiaen,
2de lic Germaanse talen

buitenbaan

Deze week niet in Veto:

- Het zal je maar overkomen, je pleit voor meer kleur van je eigen partij in het straatbeeld en je wordt direkt al verdacht van Vlaams Blok-sympatie. De bedoeling was eigenlijk dat Sabine Hagendoorn ontslag zou nemen, wegens te weinig blauwe lucht voorspeld.
- Ook te weinig voorspeld. Die kleinste van de Van Rompuy: De begroting liet voor de eerste maal iets extra toe, maar nu moeten het net CVP-gemeenten zijn die overstromen. Die kiezers — euh burgers — moeten een vergoeding krijgen!!
- Wat ?? Burgers van gemeenten, het zijn verdomme stadsbewoners: "hier is Van Hecke nog ooit vreemd gegaan, dit verdient zeker de titel 'stad'".
- Nog één van die Van Rompuy: "Jerry Springer mag het om negen uur niet over degoetante dingen hebben, op de Vlaamse kabel".
- Marc Van Peel is op dat moment nochtans al een tiental maal getoond aan de gemiddelde Vlaamse spruit.
- Ward Beysen heeft zich ondertussen teruggetrokken. Om na te denken. "Wie was dat ook alweer, Rubens?".
- Generaal — ik ben inderdaad zo'n stuk kraapuul als ik eruitzie — Pinochet: eindelijk gearresteerd in Groot-Britannië.
- Het aantal verdwijningen in Engeland steeg onmiddellijk.
- Thatcher loopt daar anders nog steeds vrij rond, met her en der een privilege.
- Maar ach, Morissey ook... Je zou inderdaad denken veilig te zijn in Groot-Britannië.
- Ook niet veilig: Brugge, er is daar zo'n ploegje prutters die er nog iets van willen maken. Een mens zou voor minder agressief worden.
- Chance dat ze daar nog wat kunnen kantklossen.
- Paus is twintig jaar paus, tja... Niet direkt iemand die je als schoinvader wil, zo zonder verbehoedsmiddelen...we moeten er even niet aan denken hier.
- Voor hij paus werd probeerde hij tenminste nog eens een orgasme te beschrijven.
- Ook goed nieuws, nobelprijs gaat naar Noord-Ierland: naar een protestant en een katoliek... kunnen ze 'm lekker verdelen, na al die razzia's, toch wel handig.

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Gave die tot as verteerd wordt 2 Vrucht — Mansnaam 3 Familielid — Plotseling neerstortende massa 4 Oud-Romeinse munt — Grote neus 5 Europees eiland — Snavel — Kluitenbreker 6 Broom — Onvriendelijk — Binnenkort 7 Vrouwelijk dier — Voorzetsel 8 Eenkleurig, glanzend weefsel — Jong dier 9 Tijdperk — Demonisch wezen, half vrouw, half vis 10 Kannibaal.

Vertikaal — 1 Deel van een bloem 2 Wereldstad — Slede — Oppervlaktetaam 3 Aziatische hoofdstad — Islamitische staat 4 Japans drama — Rolrond halsont 5 Komvorige laagte — Beursdaling 6 Wilde halfezel — Metaal 7 Chinese braadpan — Muzieknoot 8 Agent — Tegoed 9 Sijfer — Bijwoord — Meisjesnaam 10 Persoon die de koers bepaalt.

Door Filip De Keukeleere

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 25
Nummer 5
19 oktober 1998

Ver. uitg.: Benny Debruyne
Hoofredactie: Jeroen Lissens
Redaktiesekretaris: Benny Debruyne

Redactie: Kristof Daniels, Raf Gerits,
Sofie Overstijns

Fotoredactie: Joost Helsens

Doka: Jimmy Debruyne, David Mazen,
Maarten Timmermans, Johan Wynants

Medewerkers: Bert Balcaen, Deborah Bické, Stijn Bovy, Katrien Darras, Bart De Schrijver, Karlien Fluit, Raf Gerits, Stijn Gevaert, Herman Pauwels, Jeroen Peeters, Kristof Schurmans, Ann Van De Moortel

Layout en vormgeving: Dirk Bernard, Filip De Keukeleere, Kristof Daniels, Hans Declercq, Karlien Fluit, Stijn Gevaert, Joost & Ilse Helsens, Moos, Sofie Overstijns

Cartoons: Feb

Dtp: Filip De Keukeleere

Spelling: Kristof Daniels, Filip De Keukeleere

Eindredactie: Bart 'Hannewuiten' De Schrijver, Raf Gerits
Assistentie-eindredactie: Benny Debruyne, Hans Declercq, Karlien Fluit.

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be
Zetwerk en publiciteit
Allaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artos (Kampenhout)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
Studenten: 2500fr; niet-studenten: 3500fr;
buitenland: 7000fr; steun vanaf 10000fr;
over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

zoekertjes

Zoekertjes zonder kommersieel oogmerk (gezocht, gevonden, verloren e.d.) zijn gratis. Voor de andere (te koop, te huur, tikwerk) wordt 100 frank per week aangerekend. De redactie behoudt zich het recht voor een zoekertje niet te plaatsen. Zenden aan of afgeven op 's Meiersstraat 5. Via e-mail kan ook op veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

- ✓ Zoekertjes via internet worden enkel in de Veto gezet, als X ze kan lezen.
- ✓ Schoonschrift is vanaf nu een noodzakelijke voorwaarde om uw internetzoekertjes te publiceren.
- ✓ Aan alle scoutingteams van grote bedrijven: KC is NIET terugtoekomend, ijverig, perfectionistisch, etc, wat hij ook beweert in zijn CV. Groeten, BO den Hemer, die dat allemaal wel is uiteraard...
- ✓ X zal op de 24u in de tent van Kultuurraad zitten, waar u samen met hem lekker kunt drinken, griezelen en of lachen met de 'incredibly psychotronic picturemania'.
- ✓ De vriendelijke lachende knappe blonde neo-kandidate in de pedagogie en toekomstige seksuologe, die op maandag 12 oktober om 13u49 reeds in AP (rechts achteraan) zat, wordt op maandag 26 oktober om 18u aan de ingang van 't Stuc verwacht voor een leuke babbel over 'liefde is een werkwoord'.
- ✓ X loopt rondjes op de 24u voor de kleine kringen, als ze hem vinden.
- ✓ Bedankt Eeos voor de leuke cantus. Klio.
- ✓ Lieveke, een andere fiets nodig? Mosj.
- ✓ Horror, zwarte humor, spuitende en neukende poppen in AV 01.12 op dinsdag 27 oktober vanaf 20u.
- ✓ Sora zoekt kafee om vrijdagavond zat te worden. Het aanbieden van vaten kan gebeuren vanaf maandag 19 oktober. Vragen naar Tomas.
- ✓ Dany zoekt lief. (bis)

- ✓ Multicolore Mars tegen uitsluitingen, tegen werklouche, voor werk en een loon voor allen op zondag 25 oktober om 14u aan 't station van Charleroi. Org. De delegatie van de Forges de Clabecq.
- ✓ Na een week stilte, opnieuw postbode Moos op Hallo Hautekiet.
- ✓ Tijd en An, begrijp wie kan.
- ✓ Gezocht: lachende langharige vrouwelijke persoon in blauwe jeans in de parkstraat over de bakker op dinsdag 13 oktober rond 12u15. U kan zich melden op donderdag 22 oktober aan Alma 2 om 16u30.
- ✓ Koen is van de aardbodem verdwenen. Zijn moordenaar zoekt hem.
- ✓ X houdt Koen gegijzeld tot als zijn moordenaar van de aardbodem is verdwenen.
- ✓ Snel een pijpje nodig? Voor vlote bediening één adres: Céline.
- ✓ Carla een avondje Frankenstein zal u goed doen.
- ✓ Weet u niet waar Bart DG op kot zit? Volg gewoon het kotspoor na een Klio-kantus.
- ✓ Een veto zonder X, dat is toch echt niet gezond.
- ✓ Interfak bigband 6-8-dixieland zoekt optredens en nieuwe leden (vooral trombonisten).

- Elke maandag van 19u30 tot 22u00 in het Arenberginstituut, 03.07.
- ✓ Klio loopt dagelijks voor u! Loop a.u.b. nu voor Klio.
- ✓ Sex op zoek naar eerherstel van zijn naam: Te kan wees op uw hoede!
- ✓ Annemie en Wim zijn het beu om tickets te schrijven, zij eisen een nieuwe printer voor 't Stuc-onthaal.
- ✓ Ruimte, maatschappelijk engagement, hapje of een tapje gezocht. Kom eens langs op het Sociaal Centrum, Brusselsesstr. 69A. Vanaf 11u. en een klappje
- ✓ Dominique had in Pompei veel sukses, bij de mannen dan toch, want de vrouwen zagen hem niet staan!
- ✓ Dominique: 'Zo ben ik helemaal niet'.
- ✓ Bericht voor Kim Willems: gelieve uzelf als de wiedeweerga één e-mailadres aan te schaffen! Desnoods ga ik wel mee om je te registreren! ambijans@usa.net.
- ✓ Klio: Where the men wear the glory and the women wear the pants.
- ✓ Dany, wanneer mogen we nu eindelijk papa zeggen?
- ✓ Wanneer Jeroen L. eindelijk mama is.
- ✓ Mecenas en Musikologie gaan uit elkaar, misschien kunnen Alfa en Klio nu smensmelten. We beginnen met de muur tussen onze perma's af te breken.
- ✓ Blijkbaar hebben bepaalde mensen deze zoekertjes nodig om hun minderwaardigheidscomplex af te reageren.
- ✓ Inderdaad. Klio.
- ✓ Tell Beydar wint alszins het nevenklassement 'Origineelste naam' (goed geprobeerd, RoGer, volgende keer beter).

- ✓ Mieke: "Tiens, heeft Romania een website? "
- ✓ Persoonsbeschrijving: ze ziet eruit als een Griekse godin, praat als een engelietje en heeft 'Diestse 86' op haar billen gegraveerd. Wie is het?
- ✓ Wie heeft de groene jas met grijze kraag en bijhorende sleutelbos gevonden die Céline Eeckhout op Lokoweekend verloren is? Registraat 44 en u krijgt een plaats in het Elyseum.

vorig nummer

V	R	U	C	H	T	G	E	N	O	T
O	E	R	A	R	E	S	M	A		
E	I	T	R	A	S	K	I	N		
R	V	A	T	P	L	A	N	K		
E	L	I	S	I	E	O	R	E		
N	E	K	G	O	M	K	U	S		
G	I	L	N	E	F	A	S	T		
L	I	N	I	E	R	U	S	E		
O	O	G	R	U	I	T	S	P		
R	E	O	O	I	T	I	E	P		
K	N	A	P	S	T	E	R	K	T	E

DANCE Delight

VERHUUR ALLE GELUIDS- EN LICHTAPPARATUUR ALLEEN DE BETERE MERKEN ZEER SCHERPE PRIJZEN

Open: ma tot vr: 16u30 - 19u zaterdag: 14u - 16u

O.L.Vrouwstraat 9 3020 Herent
Tel & Fax (016)23 09 68

ECO COPY WIE VAN DE DRIE??

Tiensestraat 118 Tel: 23.70.30
Ma.-Do. 9 - 22u. Vr. 9 - 20u. Zat. 10 - 17u.

Tiensestraat 88 Tel: 23.70.02
Ma.-Vr. 9 - 19u.

Naamsestraat 115 Tel: 23.70.03
Ma.-Vr. 9 - 19u. Zat. 10 - 17u.

aangepaste uren tijdens KUL vakantieperiodes

JO MEUWISSEN

Alle verhuur Video-, klank- en lichtmateriaal Videoschermen tot 4 m **DISCOBAR EN CD'S** met of zonder D.J. **KARAOKE** (1.500 titels)

016/201.301

agenda & ad valvas

DOOR K. SCHURMANS - DANIELS

MAANDAG

20.00 u **FILM** "Frankenstein", van James Whale, in Stuczaal, Van Evenstraat 2d, toeg.

100/150, org. Stuc. 20.00 u **DEBAT** Etienne De Groot over de etiket in het wetenschappelijk onderzoek, in zaaltje boven Notre Dame, Grote Markt 11, org.

LVSU. 22.30 u **FILM** Showcase: "Growing up a Girll", experimentele kortfilms en video's met o.a. Carol Morley en Alix Mumford, in Stuczaal,

Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.

DINSDAG

Alfa

• 22/10 om 20.00 u: "Shallow Grave" in MSI 03.18. • 26/10: Doop en Dope-fuif in 't Plectrum.

• 19/10 om 22.00 u: Openingsfuif in de Lido. • 20/10 om 20.00 u: Peter- en meteravond in het Parochiecentrum van Kessel-Lo.

Medisoc

• 20/10 om 19.00 u: van lekkere cake en warme choco in het Universitair Sportcentrum. • 21/10: van lekkere cake en choco in het Universitair Sportcentrum.

20.00 u **FILM** Showcase: "Growing up a Girll", experimentele kortfilms en video's met o.a. Carol Morley en Alix Mumford, in Stuczaal, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc. 20.00 u **FILM** Showcase: "Growing up a Girll", experimentele kortfilms en video's met o.a. Carol Morley en Alix Mumford, in Stuczaal, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc. 20.30 u **KONSERT** FESTIVAL VAN VLAANDEREN : meesterwerken uit de 20ste eeuw, in de St-Geertrui-kerk en Geertrui-hof, Halfmaartstraat, Leuven, toeg. 400 (-50% studenten), org. Festival van Vlaanderen.

Bios

• 21/10: Fakbaravond in de Tir n'a Nog.

Katechetika

• 20/10 : Fakbar op Wielen in het Sportkot. • 22/10: Peter- en meteravond in MTC 00.16. • 26/10 om 20.00 u: presidiumvergadering in KD.

NFK

• 21/10 om 13.15 u: Broodmaaltijd in de studentenlounge. • 22/10 om 22.00 u: Fakbaravond in de Biertuin.

WOENSDAG

Crimen

• 20/10: Fakbaravond in de Tir n'a Nog. • 21/10 om 22.00 u: Fuif "Het 25ste-uur" in de Lido.

Klio

• 19/10 om 13.00 u: Presidiumvergadering in de Praatkamer van de Fak.

Pedagogische Kring

• 20/10 "Whoops-fuif" in de Lido. • 21/10 om 22.00 u: Fakbaravond in l'Affair.

13.00 u **UUR KULTUUR** Q-02, toeg. gratis, org. Cultuurcoördinatie K.U.Leuven. 13.30 u **BEZOEK** aan de Stella-brouwerij, org. LVSU (03/384 24 74). 19.30 u **VORMING** avondcursus Esperanto , org. Esperanto 2000 vzw.

Ekonomika

• 22/10: Fuif in de Sanaanbaia.

LLK + Merkator + Geologische Kring + Chemika

• 22/10 om 22.00 u: Derde Nacht van de Stella in 't Plectrum — Enkel in voorverkoop kaarten te verkrijgen aan 100BFR te verkrijgen bij de kringvertegenwoordigers.

Politika

• 21/10: Breezer Night in Politika Kaffee.

DONDERDAG

Eeos

• 19/10 om 20.00 u: Presidiumvergadering over de 24-uren-loop in de Perma. • 22/10 om 20.00 u: Film "First contact" in MSI 03.18.

Medica

• 19/10 om 22.00 u: Limburgse Avond, in Doc's. • 21/10 om 21.30 u: Auw' Zakken Kantus in ZaMo. • 22/10 om 22.00 u: 24-uren After Party met optreden Roadhouse in Doc's. • 23/10 om 22.00 u: Auw' Zakken Avond in Doc's. • 25/10 om 23.00 u: Jazz-optreden in Doc's.

Romania

• 19/10 om 20.00 u: Film "As good as it gets" in MSI 03.18.

20.00 u **FILM** "Brassed off", in Auditorium Zeger Van Hee (De Valk), org. MLB. 20.00 u **KONSERT** Het kollektief: tijdens het openingskonsert worden werken vertolkt van A. Schönberg, A. Webern en H. Eisler, in het Oratorienhof, toeg. 250 BFR (voor studenten), org. C.C. Oratorienhof.

Wina

• 21/10 om 21.00 u: Film in de Celestijnenlaan 200 L 00.06. • 21/10 om 22.00 u: Wina-bar in de RC bar.

VRIJDAG

20.00 u **KONSERT** Kate Rusby, in het Wagehuys, org. CC Leuven.

Recht op de pedalen

en kwiskandidaat, gevraagd naar een belangrijk attribuut van de student in Leuven, zal ongetwijfeld de fiets als één van de mogelijke antwoorden geven. Die fiets levert de student, naast praktisch vervoer, ook een hoop problemen op. Wat doet een onhandige student bijvoorbeeld met een gebroken remkabel? Een evidente oplossing lijkt de fietsmaker. Maar in 1995 zette VZW Velo haar eerste stappen op de Leuvense fietsenmarkt. Velo (Veilig en Ecologisch in Leuven Op de fiets) is een tewerkstellingsproject voor jongeren, opgestart door KU Leuven, stad Leuven, ACW en de Sociale Raad van de studenten. Tegelijkertijd verhuurt en herstelt Velo fietsen, terwijl de organisatie ook een fietsherstelplaats beschikbaar stelt, waar de student de eigen fiets kan repareren. Hiertegen protesteert Velo Pro Europe (VPE), een beroepsorganisatie die fietsmakers in de Benelux verenigt en hun belangen behartigt. Veto vatte post in de vuurtlinie.

Velo brengt hier tegen in dat er wel degelijk gediplomeerd personeel aan het werk is. Deze geschoolde mensen geven aan de tijdelijk tewerkgestelden een voorbereiding en zorgen op die manier voor hun doorstroming naar de arbeidsmarkt.

Kwaliteit

Andere twistappels zijn de graveringen en het inschieten van de kenplaatjes in Velo-fietsen. De fietsmakersorganisatie VPE heeft een onafhankelijke studie laten uitvoeren waaruit bleek dat deze praktijken de fiets verzwakken en mogelijk zelfs kaderbreuk veroorzaken. Toon Martens betwijfelt de juistheid van deze studie: «In Leuven werden in de loop der jaren 23000 fietsen gegraveerd, er is geen enkel geval van kaderbreuk bekend. Dit is een statistisch gegeven.»

Desondanks vinden Velo en VPE het beiden een goede oplossing om het systeem van graveren te verlaten. Volgens Ilse Steen van VELO zou dat een hoop werk besparen. Zo kan het fabrieksnummer aangebracht op het frame van de fiets, zorgen voor de no-

veerde fietsen belanden bij Velo. De organisatie staat erop elke fiets, die voor verhuur de deur uitgaat, te merken. Gevolg: fietsen die tweemaal gevraagd zijn. De VPE is niet opgezet met zulke praktijken. Koen Van Eygen spreekt daarom ook van "gelegaliseerde heling". Met deze aanklacht stapte VPE zelfs naar de Raad van State, die in deze nog geen uitspraak heeft gedaan. Van Eygen argumenteert dat de fietsen van de rechtmatige eigenaars worden afgenomen aangezien men onvoldoende inspanningen levert om de fietsen binnen de zes maanden terug te bezorgen.

Velo van haar kant ziet in de werkwijze van de politie geen problemen en heeft het over «het opruimen van fietsen die anders het stadsbeeld zouden ontstoren». Bovendien is het ook de bedoeling van Velo om fietsen te recyclen. Toch heeft Koen Neyens van het Sic (Sensibiliserings- en Informatiecentrum Milieu & Mobiliteit) zijn bedenkingen. Volgens hem is de drempel te hoog om de verloren gewaande fiets op te halen. Een eerste obstakel voor de student, zonder fiets, is de afstand. De terreinen waar de Leuvense politie de fietsen stockeert,

zodat ook zij bij het project betrokken worden. De fietsen worden dan verkocht als goedkope tweedehandsfietsen."

Ilse Steen argumenteert daartegen dat zo'n werkwijze voorbijgaat aan één van de centrale doelstellingen van Velo. Die luidt dat studenten goedkoop aan een fiets geholpen moeten worden. Volgens haar zullen de fietsmakers altijd te duur blijven. Bovendien vertelt Ilse dat Velo herhaaldelijk heeft geprobeerd contact te leggen met VPE. Het is volgens haar pas sinds VPE met de klacht over gelegaliseerde heling naar de Raad van State is gestapt, dat VPE daadwerkelijk over de brug kwam.

Koophandel

Nu zijn Velo en VPE het niet op alle vlakken oneens met elkaar. Beide partijen denken dat het op touw zetten van overleg tussen het tewerkstellingsproject en de fietsmakersorganisatie een stap in de goede richting zou zijn. Ilse Steen: "Volgens mij ligt het grote probleem bij de onwetendheid die er heerst bij beide partijen." Die onwetendheid blijkt ook uit het probleem rond

Belangenman voor VPE in Leuven is Koen Van Eygen. Hij deed ons de grieven van de Leuvense fietsmakers aan de hand. Het weerwerk werd geboden door Ilse Steen, coördinatrice van VZW Velo, en Toon Martens, lid van de Raad van Bestuur van datzelfde project.

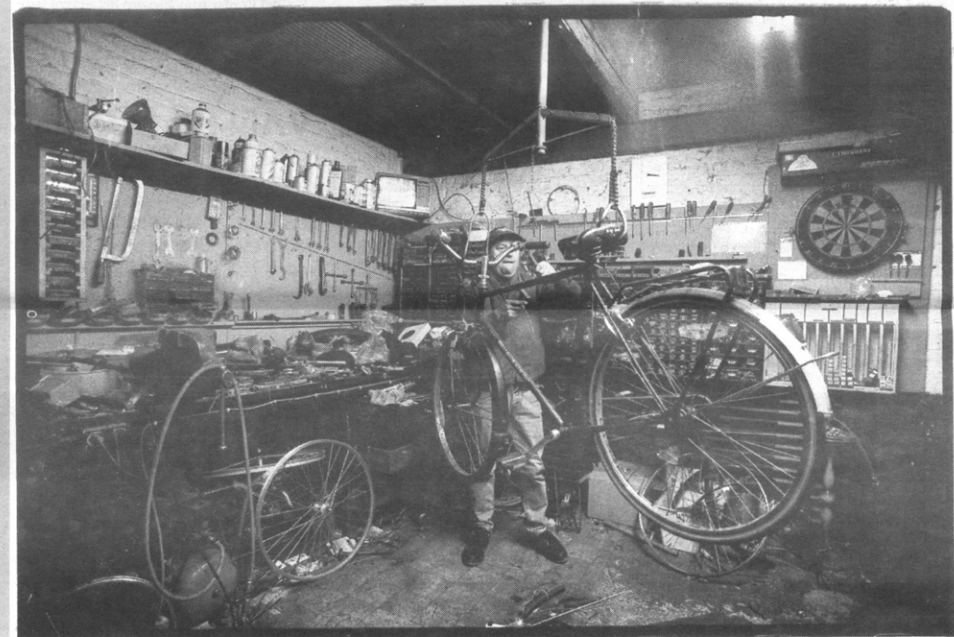
Een eerste probleem voor de fietsmakers, volgens Van Eygen, ligt bij de subsidiëring van Velo. De VZW kan beroep doen op gelden die toegestopt worden door de KU Leuven, het ACW, het OCMW en de stad Leuven. Op die manier kan het project overleven, aangezien het zelf slechts 35 % van de eigen kosten kan recupereren.

Prijzenlag

De fietsmakers noemen deze subsidies broodroof: «Velo moet niet de lasten betalen die een fietsmaker betaalt, zoals de sociale lasten en normale personeelskosten. Als je geen kosten hebt en geen winst moet maken, krijg je valse concurrentie. Dan kunnen ze bij Velo onderdelen aan zeer lage prijzen verkopen, terwijl je hier de gewone prijs betaalt. Het kan niet de bedoeling zijn van een tewerkstellingsproject om de bestaande tewerkstelling te bekonnurreren», aldus Van Eygen.

Ilse Steen van Velo weerlegt deze kritiek: «Fietsmakers denken te weinig aan het sociale karakter van ons project en zien het te veel vanuit economische hoek. We gaan dan ook nooit rendabel worden: pak onze subsidies af en we gaan failliet. Het is niet de bedoeling dat we winst maken.» Dit sluit aan bij één van de doelstellingen waarvoor bij aanvang van het Velo-project werd gekozen: goedkoop fietsgebruik voor de student. Op deze wijze gaat die laatste ook geen fiets stelen wanneer hij een dure reparatie niet kan betalen. Om te proberen de sirkel van fietsendiefstal te doorbreken, heeft Velo daarom ook een fietsenherstelplaats ter beschikking gesteld, waar de student tegen democratische prijzen een gehavende tweewieler kan oplappen.

Een volgende struikelblok betreft de kwaliteit van de afgeleverde Velo-fietsen. VPE heeft bezwaar tegen het ongeschoold personeel dat er aan werkt. Volgens de fietsmakers komt het gebrek aan een gegede opleiding bij de tewerkgestelde jongeren van Velo de stevigheid en veiligheid van de fiets niet ten goede. Van Eygen: «Het is een beetje denigrerend voor ons beroep: laat ze maar een fiets maken. 't Is eigenlijk een beetje bezigheidsterapie.»

(foto Maarten Timmermans)

dige identifikatie en herkenbaarheid van elke tweewieler. De politie van Leuven is echter niet zo'n voorstander van dit alternatief. Zij vinden dat de fabrieknummers zijn aangebracht op de meest onmogelijke plaatsen van de fiets. De politie blijft dus voorstander van het graveren. En aangezien de politie het laatste woord heeft...

Heling

Maar graveringen hebben niet alleen te maken met kwaliteit. Ze vormen voor de fietsmakers ook de aanleiding om te spreken over "gelegaliseerde heling". Het is een feit dat de Leuvense politie fietsen meeneemt die achtergelaten worden of verkeerd gestald zijn. De tweewielers die de politie meeneemt, worden gestockeerd op de Philipsterreinen. Als de fietsen na zes maanden niet worden opgehaald, worden ze automatisch eigendom van de stad Leuven, krachtens een Koninklijk Besluit van 1972. Aangezien de stad Leuven partner is in het tewerkstellingsproject, vindt de stad bij VZW Velo een bestemming voor de niet-opgehaalde fietsen.

Daardoor gebeurt het dat reeds gegra-

bevinden zich aan de Parkpoort, net buiten de Leuvense Ring. In de ogen van veel studenten is deze wandeling net iets teveel. Maar de belangrijkste reden voor het niet-afhalen, volgens Neyens, is de angst voor boetes. Vaak denkt de student dat hij bij het ophalen van zijn fiets een boete zal voorgeschoteld krijgen. Maar boetes bij ophaling van de fiets zijn er niet. Dat bevestigde de Leuvense politie.

Inspraak

De meeste wijvingen tussen Velo en de fietsmakers lijken vooral hun oorzaak te vinden bij de oprichting van Velo. Van Eygen: «Ik heb bij de oprichting persoonlijk veel moeite gedaan om de fietsmakers ook een stem te geven. Toch is alles langs ons heen gebeurd. Als de oprichters een beetje opener waren geweest, denk ik dat ze de fietsmakers wel hadden kunnen overtuigen van hun opzet.» Hierbij haalde Van Eygen het Nederlandse voorbeeld aan: «Alles werkt daar net het zelfde, met subsidies, tewerkstelling enzovoort, alleen de laatste stap is anders. De pieklijn opgelapte fietsen worden verkocht aan de fietsma-

een andere doelstelling van Velo: "Velo verhuurt alleen maar fietsen aan studenten, personeel van de verschillende partners en sociale organisaties met tijdelijke dienstcontracten. We zijn daar heel streng in. Wanneer er al eens iemand onrechtmatig op een fiets van Velo rondrijdt, is dat een uitzondering die door de mazen van het net is geglipt," aldus Ilse Steen.

Koen Van Eygen maakt de bemerking dat deze doelstelling van Velo gemakkelijk doorbroken wordt: «Onlangs kwam een vijftienjarige jongen een Velo-fiets bij me laten herstellen. Toen ik hem vroeg hoe hij daaraan kwam, antwoordde hij me dat je die fietsen zomaar kan krijgen.»

Hieruit blijkt dat overleg een goede, misschien zelfs broodnodige oplossing biedt voor deze fietsenstrijd. Ilse Steen wist dat de heer Leekens, voorzitter van de Kamer van Koophandel, die ook in de Raad van Bestuur van Velo zit, vaste plannen koestert om het overleg tussen beiden te organiseren. Zolang de fietskaders niet doormiddenbreken lijkt de Leuvense student er alvast weinig last van te ondervinden.

Stijn Bovy
Stijn Gevaert